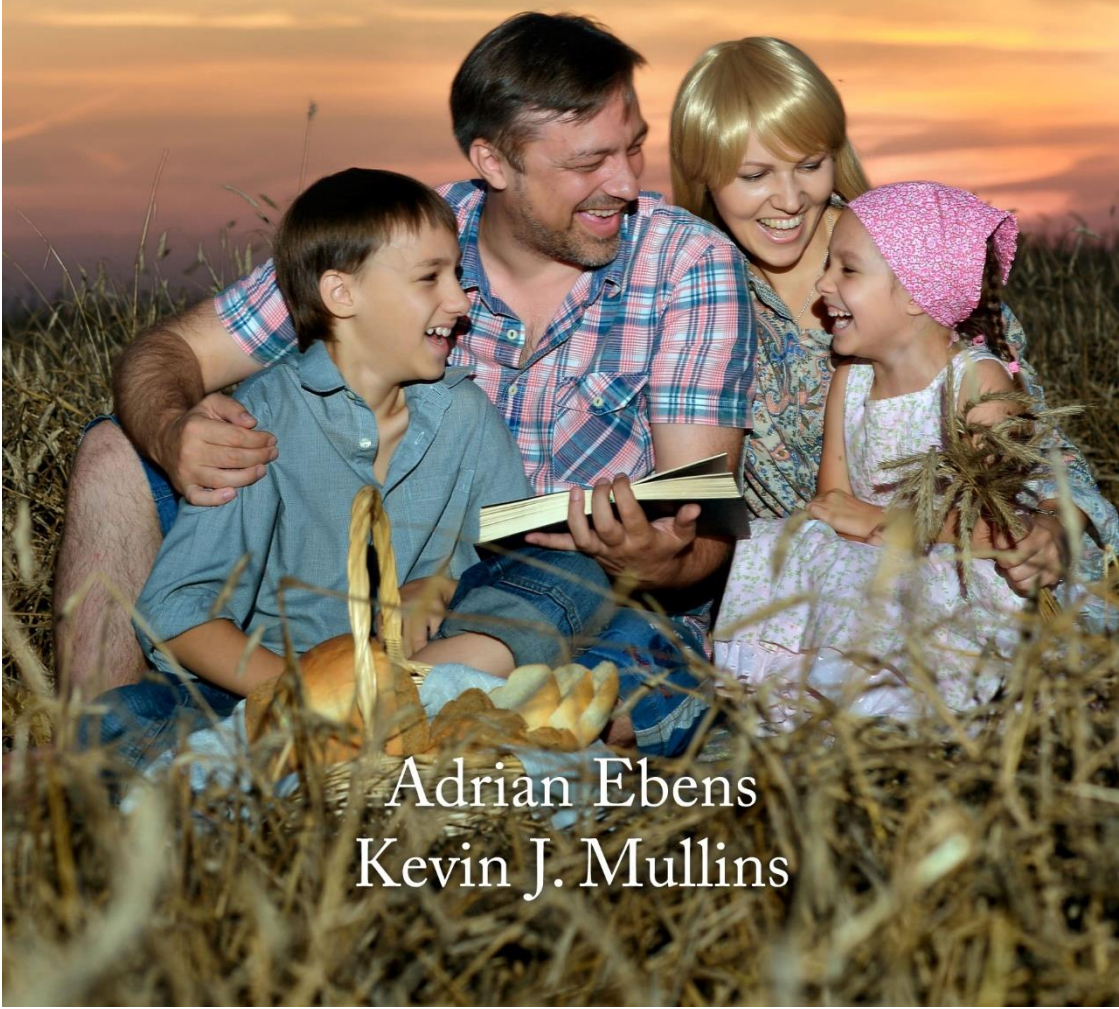


Bron van zegeningen



Adrian Ebens
Kevin J. Mullins

Bron van zegeningen

Adrian Ebens
Kevin J. Mullins

Uitgegeven door



Maranathamedia.nl

mei 2020

Inhoudsopgave

1.	De zegen van de Vader's welbehagen	4
2.	Het verlies van het zoonschap door de zonde	8
3.	Geen Sabbat zonder offer.....	12
4.	Het Evangelie in de wet	16
5.	Als een stromende fontein	21
6.	Tijden van verkwikking	23
7.	Uitvergroting van de zegen.....	25
8.	De historische getuigenis.....	31
9.	De Sabbat meervolledig.....	36
10.	De kleinehoorn.....	42
11.	De schreeuw om middernacht	52
12.	Geroepen om uit de duisternis te komen	56
13.	De zegen	58
14.	Conclusie.....	61

1. De zegen van de Vader's welbehagen

Psalm 33:8-9 Laat heel de aarde voor de Heere vrezen, laat alle bewoners van de wereld bevreesd zijn voor Hem. Want Hij spreekt en het is er; Hij gebiedt en het staat er.

Hoe wonderbaarlijk zou het geweest zijn om één van de engelen te zijn, die de Meesterbouwer deze woorden die leidden tot het ontstaan van de wereld te aanschouwen. Wat is nog verbazingwekkender is, dat deze Meesterbouwer “alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus” (Efeze 3:9). Hier zijn nog meer getuigenissen die dit feit openbaren:

Johannes 1:1-3 In het begin was het Woord en **het Woord was bij God en het Woord was God**. Dit was in het begin bij God. **Alle dingen zijn door het Woord gemaakt**, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. ... Johannes 1:14 En **het Woord is vlees geworden** en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.

Kolossenzen 1:12-17 Daarbij danken wij de Vader, ... Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van **de Zoon van Zijn liefde**. In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de zonden. Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping. Want **door Hem zijn alle dingen geschapen** die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen heerschappijen, overheden of machten; **alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen. En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem**.

Hebreeën 1:1-2 Nadat God voorheen vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had door de profeten, **heeft Hij in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon. Die Hij Erfgenaam gemaakt heeft van alles, door Wie Hij ook de wereld gemaakt heeft**.

De Zoon van God is het Woord van God, door God's gedachten hoorbaar te maken. “Zijn Naam luidt: Het woord van God.” (Openbaring 19:13). Alle scheppingsmacht van de Vader is gegeven aan Zijn Zoon om de wereld tot bestaan te spreken.

Mattheüs 28:18 En Jezus kwam naar hen toe, sprak met hen en zei:
Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.

Johannes 8:28 ... en dat Ik vanuit Mijzelf niets doe, maar dat Ik die dingen spreek zoals Mijn Vader Mij heeft onderwezen.

Toen Christus de woorden van Zijn Vader sprak, kwam de wereld tot zijn bestaan. Toen het gras, bomen en bloemen op de aarde verscheen door het gesproken Woord, wendde de Vader Zich tot de Zoon en zei: "Dit is goed Mijn Zoon." Het boek Spreuken vermeldt de woorden op dat moment gesproken door de Zoon:

Spreuken 8:22-30 De Heere bezat Mij **aan het begin** [zie Johannes 1:1] van Zijn weg, al vóór Zijn werken, van oudsher. Van eeuwigheid af ben Ik gezalfd geweest, vanaf het begin, vanaf de tijden voordat de aarde er was. Toen er nog geen diepe wateren waren, **was Ik geboren** [zie Johannes 8:42], toen er nog geen bronnen waren, zwaar van water. Voordat de bergen waren verzonken, vóór de heuvels, werd Ik geboren [zie Hebréeën 1:5]. Hij had de aarde en de velden nog niet gemaakt, evenmin het begin van de stofjes van de wereld. Toen Hij de hemel gereedmaakte, was Ik daar, toen Hij een cirkel trok over de oppervlak van de watervloed, toen Hij de wolken daarboven sterk maakte, Hij de bronnen van de watervloed versterkte, toen Hij voor de zee zijn plaats bepaalde, zodat het water Zijn bevel niet zou overtreden, toen Hij de fundamenten van de aarde verordende, was Ik bij Hem, **Zijn Lielingskind** [zie Johannes 1:1], **Ik was dag aan dag Zijn bron van blijdschap, ten allen tijde spelend voor Zijn aangezicht.**

Elke dag van deze schepping voelde Gods Zoon het welbehagen van Zijn Vader in Hem. De Zoon van God verheugde Zich in de zegen van Zijn Vader door het scheppingswerk. Wanneer elke dag verstreek, groeide de blijdschap en welbehagen van Vader en Zoon. Toen Zij Adam en Eva gadesloegen, die vol bewondering waren over de schepping die hun omgaf, voelden de Vader en Zoon een geweldige vreugde in de gift die Zij zo vrij gaven. Samen verheugden Zij Zich in Hun *agápe* (onzelfzuchtige) liefde. Toen uiteindelijk de Sabbat kwam en de Vader het scheppingswerk overzag; als Hij keek naar de heuvels, valleien en

waterstromen en al het geschapene gadesloeg op de aarde, sprak Hij met vreugde tot Zijn Zoon, zeggende:

U bent Mijn geliefde Zoon in Wie ik Mijn welbehagen heb.

Op deze dag was de Zoon van God gezegend door Zijn Vader als “de Heere van de Sabbat” (Lukas 6:5). De Geest van de Allerhoogste rustte op Hem en de Zoon was verkwikt.

Exodus 31:17 ... de Heere heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.

Het woord *verkwikt* betekend in het Hebreeuws: ademen of blazen over. Dit blazen op de Zoon was het welbehagen van de Vader in Zijn Zoon. De Zoon reageerde met verering en aanbidding van Zijn Vader omdat Hij Hem alle dingen gegeven had.

Johannes 3:35 De Vader heeft de Zoon lief en heeft alle dingen in Zijn hand gegeven.

Johannes 8:29 En Hij Die Mij gezonden heeft, is met Mij. De Vader heeft Mij niet alleen gelaten, omdat **Ik altijd doe wat Hem welgevallig is.**

Johannes 17:1-7 Dit sprak Jezus, en Hij sloeg Zijn ogen op naar de hemel en zei: Vader, het uur is gekomen, verheerlijk Uw Zoon, opdat ook Uw Zoon U verheerlijkt, zoals **U Hem macht gegeven hebt over alle vlees**, opdat Hij eeuwig leven geeft aan allen die U Hem gegeven hebt. En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt. **Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen.** En nu verheerlijk Mij, U Vader, bij Uzelf, **met de heerlijkheid die Ik bij U bezat voordat de wereld er was.** Ik heb Uw Naam [karakter] geopenbaard aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren van U en **U hebt hen Mij gegeven**, en zij hebben Uw woord in acht genomen. **Nu hebben zij erkend dat alles wat U Mij gegeven hebt, bij U vandaan komt.**

De zegen die God op de Sabbat plaatst, wat elke week herdacht wordt, is de verkwikking die de Zoon ook ervaart door Zijn Vader's welbehagen.

Genesis 2:3 En God zegende de zevende dag en heiligde die, want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat God schiep door het te maken.

Iedere zevende dag Sabbat wordt op de Zoon van God uitgeademd door de Vader als herdenking van het welbehagen dat Hij voelt voor Zijn Zoon toen de scheppingsweek was voltooid. Degene die in Christus zijn, ontvangen deze zegen. We worden erfgenamen van deze zegen door Christus Jezus.

Efeze 1:3-5 Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, **Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus, omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft**, omdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde. Hij heeft ons voorbestemd om als Zijn kinderen aangenomen te worden, door Jezus Christus, in Zichzelf, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil.

De grootste geestelijke zegen die wij kunnen ontvangen in Christus is te weten dat we geliefd zijn door de Heere. Door geloof zien we de Vader Zijn Zoon omarmen in het vaderlijke welbehagen en Hem kussen met de vaderlijke genegenheid en horen tegen Hem zeggen: “U bent Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!”

Johannes 1:18 Niemand heeft ooit God gezien; **de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is**, Die heeft Hem ons verklaard.

Wat zou de Zoon van God anders kunnen ervaren dan complete en perfecte rust in de zegen die over Hem is uitgesproken. Is daar iets anders wat je zou wensen anders dan aan de borst van de Vader te zijn en weten, en wel met absolute zekerheid, dat jij geliefd bent en het welbehagen van Hem hebt?

Dit is het afgeronde werk waarnaar het evangelie ons kan brengen.

Hebreeën 4:2-4 Want ook aan ons is het Evangelie verkondigd, evenals aan hen [oude Israël] ... Wij die tot geloof gekomen zijn, gaan immers de rust binnen, ... dat terwijl Zijn werken al sinds de grondlegging van de wereld voltooid zijn. **Want Hij heeft ergens**

over de zevende dag als volgt gesproken: En God heeft op de zevende dag van al Zijn werken gerust.

Het scheppings- en verlossingswerk zijn hetzelfde. Beiden brengt ons in de armen van de Vader om door Hem omhelst te worden en volledige rust en vreugde in Hem te ervaren. Deze ervaring staat voor iedereen van ons open door onze Heere Jezus Christus, en wanneer elke zevende dag tot ons komt, kunnen we in deze zelfde rust in ons nemen die Christus ervoer van de grondlegging van de wereld af. Iedere Sabbat kunnen we dit welbehagen van de Vader in grote mate voor ons proeven door Zijn Zoon. Jezus nam deel aan onze menselijkheid, ons "vlees en bloed" (Hebreeën 2:14). De woorden die tot Jezus gesproken zijn aan de Jordaan: "Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb," is gericht aan het hele menselijke ras. God sprak tot Jezus als onze vertegenwoordiger. Ondanks al onze zonden en zwakheden, zijn we niet als waardeloos bestempeld. "Hij heeft ons begenadigd in de Geliefde" (Efeze 1:6).

Dit is de zegen die de Sabbat inhoudt. Het is de verkwikking en vernieuwing van de band van liefde tussen ons en onze Vader door Christus. Elke Sabbat wordt de naam (karakter) van de Vader dieper ingegraveerd in onze ziel, door de adem van Zijn mond. Hoe waardevol is de Sabbatdag voor God's kinderen! O, loof met duizend tongen mijn dank voor deze grote verlossing. In Hem ben ik verbonden tot het welbehagen van mijn Vader; ik ben geaccepteerd in de Geliefde.

2. Het verlies van het zoonchap door de zonde

Dit was de situatie van Adam voor zijn val, hij verkeerde in de zekerheid van de liefde van de Vader door de Zoon van God ... totdat de vernietiging tussen beiden kwam. Satan weigerde zichzelf te onderwerpen aan de Zoon van God en door dat te doen plaatste hij zichzelf buiten het welbehagen van de Vader. De Geest van het welbehagen van de Vader vloeide alleen door Zijn Zoon. Indien wij de zegen en het welbehagen

van de Vader wensen, moeten we drinken van de bron die gevonden wordt in Jezus Christus. Toen Satan zich afwendde van Christus, scheidde hij zichzelf ook af van zijn identiteit als een zoon van God. Om een zoon te zijn moeten we de Zoon aanschouwen, want door het aanschouwen worden wij veranderd. Satan verwierp zijn zoonschap van God en begon het zegel van de Vader van zijn verstand uit te wissen en het te verruilen met een mystisch denkbeeld dat hem in staat stelde zichzelf te vereren.

Jesaja 14:12-14 Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken! En u zei in uw hart: ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste.

Als Lucifer was verbleven in de onderworpenheid aan de Zoon van God, zou hij blijven drinken van het welbehagen van de Vader door Christus; zou hij een zoon gebleven zijn door de Geest van de Zoon. Helaas weigerde hij dat, en doordat hij zijn positie verliet, viel hij in de duisternis met het gevoel van waardeloosheid. Ezechiël 28:12-15 beschrijft symbolisch de val van Lucifer. Hij was “vol wijsheid en volmaakt van schoonheid.” Hij was “in Eden, de hof van God”, in een staat van perfectie. “Allerlei edelgesteente was” zijn “sieraad” dat het waardevolle karakter van gerechtigheid vertegenwoordigd van de Vader. Zijn melodieuze stem en zijn instrumenten van lof echode door het hele universum in aanbidding van zijn Maker. Hij “wandelde te midden van vurige stenen”, wat betekend in complete harmonie met God's wet van liefde waarop de werkelijkheid van het leven functioneerd (Deuteronomium 33:2). Hij was “volmaakt” “vanaf de dag” hij “geschapen werd”, “totdat er ongerechtigheid in” hem “gevonden werd”. Hij liep weg van de “vurige stenen” en van het verheerlijken van zijn Maker. Alle bedekkende waardevolle stenen van het karakter gelijk aan die van Christus liet hij bij de deur staan.

In zijn nieuw gevonden levenssituatie was alle blijdschap verdwenen. Het licht dat rondom hem scheen en van zijn sympathisanten was nu somber en wanhopig. Zijn zelfzuchtige zoektocht om boven de Allerhoogste uit te komen, storte op zijn eigen hoofd in. Schuldbewustheid en veroordeling ruste op hem, wat hem veel leed veroorzaakte.

Jesaja 57:20-21 Maar de goddelozen zijn als een opgezweepte zee, want die kan niet tot rust komen, en zijn water woelt modder en slijk op. De goddelozen, zegt mijn God, hebben geen vrede!

Satan's somberheid en wanhoop werden door Adam en Eva geërft, toen zij het fruit aten waarvan bevolen was daarvan niet te eten. Deze somberheid en gevoel van waardeloosheid kwam direct door het verlies van hun identiteit. Het was verloren omdat zij het welbehagen van de Vader verloren hadden dat ruste in Zijn Zoon. Het was de droefheid van een zelfveroorzaakte wees. Het zelfde verlies en droefheid bestaat vandaag de dag nog steeds:

1 Johannes 2:23 Ieder die de Zoon loochent, heeft ook de Vader niet.

Het is niet moeilijk om te begrijpen dat wanneer een persoon weinig of geen waardering voelt, het uiteindelijk in zelfvernietigende waardeloosheid eindigd. Zonde is het gevolg van het geloof dat Degene Die ons het leven gaf, ons niet waardeerd. De slang insinueerde dit in de hof van eden.

Genesis 3:5 Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.

Satan suggereerde dat God iets voor Adam en Eva verborgen had dat een zegen voor hen zou betekenen. Een dergelijk geloof leidt tot de gedachte dat God hun niet werkelijk liefhad. De gedachte dat God ons niet werkelijk liefheeft leidt tot zonde, "wanneer de zonde volgroeid is, baart ze de dood" (Jakobus 1:15).

Het geneesmiddel voor zonde is daarom ook de openbaring van de liefde van God voor ons, zoals onze Vader Die welbehagen in ons heeft. De plaats waar deze liefde volledig wordt gemanifesteerd is in het welbehagen dat God uitdrukte voor Zijn Zoon op de eerste Sabbat in Eden. De Sabbat is daarom het middel waardoor de verheugde Geest van de Vader tot ons komt en Zijn ware lievelijke zorg voor ons herstelt. Het is op deze dag dat er op ons geblazen wordt door Christus en ons verstand heilig wordt in het juiste inzicht betreffende de liefde van de Vader.

Wij kunnen alleen de hele zegen van de Vader ontvangen door Christus. Als Christus' heerschappij gevonden wordt in de Sabbat, kunnen we daarom de hele zegen van de Vader ook alleen ontvangen door de Sabbat. Daarom is de Sabbat het teken of wonder van heiliging van onze God.

Ezechiël 20:12 Ook heb Ik hun Mijn sabbatten gegeven, om een teken [Strong's H226 = wonder] te zijn tussen Mij en hen, zodat zij zouden weten dat Ik de Heere ben Die hen heiligt.

De zaak betreffende onze zoon- en dochterschap tot God is de kern van de strijd tussen Christus en Satan. Satan toont dat wanneer hij tegen Christus zegt:

Mattheüs 4:3 ... **Als U Gods Zoon bent**, zeg dan dat deze stenen broden worden.

Satan stelt Christus Zoonschap ter discussie en hoe het was gedefiniëerd. De Vader had Christus 40 dagen eerder aan de oevers van de Jordaan verteld, dat Hij Zijn Zoon is. Zou Christus het woord van de Vader geloven of zou Hij het *bewijzen* met de macht die Hij bezat? Christus beruste in het woord van Zijn Vader en vertrouwde dat God werkelijk Zijn Vader was in geloof (Mattheüs 4:4). Door het te gaan bewijzen dat Hij een Zoon was, zou betekenen dat Hij het woord van God niet in geloof accepteerde. Voor een diepere uiteenzetting verwijzen we naar het boek *Identiteitsoorlog* op Maranathamedia.nl.

Zoals de Zoon van God het zegel van Zijn Vader's zegen op de eerste Sabbat van de schepping ontving, zo zullen wij ook compleet hersteld en verzegeld worden in ons zoonschap bij God door de Sabbat.

3. Geen Sabbat zonder offer

Zou het niet eenvoudig zijn geweest voor Adam en zijn kinderen elke week naar de Sabbat te gaan om de zegen van de Vader te ontvangen en het herstellingsproces te beginnen van de Vader's welbehagen in Zijn kinderen? Dit is niet mogelijk, want toen Satan zich afkeerde van zijn zoonschap met God, weigerde hij de Geest van het zoonschap te aanvaarden dat gevonden wordt in Christus. In feite, wilde Satan de Zoon van God van het aller eerste begin vermoorden:

Johannes 8:44 U bent van de duivel, en wilt de begeerte van uw vader doen; die was een mensenmoordenaar van het begin af, en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij vanuit wat van hemzelf is, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen.

Wanneer Adam zichzelf aan Satan overgaf, werd hij door een vaderloze geest overgenomen die Christus haatte en wilde als een gelijke erkent worden inplaats van een zoon te zijn. Zoals Satan in het begin zei:

Jesaja 14:14 Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogte, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste.

Het is onmogelijk het welbehagen van de Vader te ontvangen, als we weigeren te accepteren dat onze harten van nature in strijd zijn met de Zoon van God. God houdt nog steeds van ons, maar wij kunnen Zijn liefde alleen dan ontvangen, indien wij terugkeren naar het zoonschap in Hem. Daarom om in de Sabbatrust te kunnen komen, moeten we erkennen dat wij van nature de Zoon van God afwijzen, door onze vaderloze mentaliteit. Iedere wens de eerste te zijn, iedere inspanning te bewijzen dat wij beter zijn dan een ander, iedere inspanning om persoonlijke macht te tonen als een reden om waardering te ontvangen, leidt altijd tot een poging de Zoon van God te vernietigen.

Jeremia 9:23-24 Zo zegt de Heere: Laat een wijze zich niet beroemen op zijn wijsheid, laat de held zich niet beroemen op zijn sterkte, laat een rijke zich niet beroemen op zijn rijkdom. Maar laat wie zich beroemt, zich daarop beroemen dat hij begrijpt en Mij kent dat Ik de Heere ben, Die goedertierenheid bewijst, recht en gerechtigheid op de aarde doe, want in die dingen vind Ik vreugde, spreekt de Heere.

Zich te beroemen in zijn eigen wijsheid, macht of rijkdom is zich niet te beroemen in God te kennen. Het is een ontkenning dat alle dingen van Hem komen. De Zoon van God is constant in een hoedanigheid te erkennen dat alles wat Hij heeft van Zijn Vader komt.

Johannes 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

Johannes 3:34-35 Want Hij Die God gezonden heeft, spreekt de woorden van God, want **God geeft Hem de Geest zonder maat.** De Vader heeft de Zoon lief en heeft alle dingen in Zijn hand gegeven.

Het is daarom niet mogelijk het welbehagen van de Vader in ons te ontvangen wanneer we niet voor Hem komen in de Geest van Zijn Zoon. De enige manier dit te doen is in de erkenning dat we van nature in vijandschap zijn tegen de Zoon van God, en onze houding en gedrag zodanig is dat indien we de kans hadden, wij de Zoon van God zouden ombrengen.

Het middel waarmee wij dit erkennen is door de dood van Christus voor ons te belijden. Wanneer wij accepteren dat Hij verwond was om onze overtredingen en Hij verbrijzeld was om onze ongerechtigheden (Jesaja 53:5), dan is de deur voor ons naar het heiligdom van onze Vader geopend, om Zijn zegeneningen te ontvangen. Ieder zelfzuchtig verlangen verwondt en martelt de Zoon van God. Wij moeten het niet simpel accepteren dat Jezus dit voor ons 2000 jaar geleden heeft geleden, maar “heden, als u Zijn stem hoort, verhard dan uw hart niet” (Hebreeën 4:7). Heden is Hij verwondt, heden lijdt Hij van onze zelfzuchtigheid, heden is Hij veracht en verworpen door mensen (Jesaja

53:3). Wanneer onze ogen geopend zijn voor deze werkelijkheid, dan, en alleen dan, kunnen we de ware Sabbat ervaring genieten.

Het punt hier is, dat **het onmogelijk is in de Sabbatrust te komen wanneer wij het lijden van Christus voor onze ziel niet accepteren**. Zijn dood toont ons onze natuur voor Hem en geeft ons de keuze dit te belijden. Niemand kan rust in Christus hebben terwijl Hij op hetzelfde moment door ons gekruizigd wordt en Hem tot een schande maken (Hebreeën 6:6). Daarom kunnen wij voor de Heere niet met lege handen komen (Exodus 23:15). We moeten met een offer komen. Ons offer is niet een bloedig dier, maar een verbrijzeld en verslagen hart en een gebroken geest (Psalm 51:18-19) in erkenning van onze natuurlijke zelfzuchtigheid en daarvoor dat onze gevallen natuur Christus haat. Offer en Sabbat zijn altijd met elkaar verbonden. De één geeft toegang tot het andere. Deze waarheid moet door ons begrepen worden om de strijd te winnen om onze identiteit als zonen en dochters van God weer te claimen. Totdat we in onze zondige staat erkennen dat we de Zoon van God onder de voet lopen, kunnen we nooit de ware zoonschap bereiken. Totdat wij het lijden van de Zoon voor onze rekening erkennen kunnen we geen zoon worden, maar zullen we weeskinderen zijn die maar wat ronddolen en niet van hun zonden bevrijdt worden, want de zonde is het bewijs van een verloren zoon- en dochterschap; het is het bewijs dat wij nog geen rust hebben gevonden in de ware liefde van de Vader.

Als wij deze gedachte in ons verstand vasthouden dan zien we dat de Sabbat een baken van hoop wordt als een geneesmiddel voor onze zonden. Wanneer wij het gebroken Heiland aan het kruis zien, dan zien we wat onze verdorven verlangens Hem aangedaan hebben, en dan wenden wij ons tot God in berouw en ontvangen de zegen van Christus en proeven het aangename welbehagen dat God voor Zijn Zoon heeft. We worden aangenomen in de Geliefde, en alle geestelijke zegeningen die Christus heeft worden de onze door geloof. In dit zoonschap van God

houden we op te zondigen, omdat we ophouden Zijn liefde te betwijfelen, en we rusten in de perfecte vreugde, wetende dat de Vader ons altijd zal liefhebben en alleen dat zal doen wat het beste voor ons is.

Wat een waardevolle gedachte! Wat een sublieme troost hebben we in Christus en Zijn Sabbat! Daarin zien we op de Sabbat, hoe de Geest van Christus uitgegoten wordt vanuit de troon van God waarin het welbehagen van de Vader meegenomen wordt en ingang zoekt in alle harten, open om Hem te erkennen. Degenen die Christus' offer accepteren en dan Zijn geboden houden verbinden zichzelf met de Sabbat en ontvangen dan door geloof de volledige volheid van God's zoonschap of dochterschap. Iedere Sabbatdag verbindt ons met het welbehagen van de Vader door Zijn Zoon. Zijn omarming wordt door ons geërft. De vreugde en welbehagen van de Zoon wordt door ons elke Sabbat ervaren.

We kunnen dan zien dat het kruis het middelpunt is van het evangelie en de Sabbat het middelpunt van de wet, elkaar kussen en het welbehagen van de Vader vrijgeeft, waardoor we uitroepen zullen:

1 Johannes 3:1-2 Zie, hoe groot is de liefde die de Vader ons gegeven heeft: dat wij kinderen van God worden genoemd, ... Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen. Maar wij weten dat, als Hij geopenbaard zal worden, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is.

Romeinen 8:16 De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn.

Het Evangelie is een openbaring hoe en wanneer de Vader tot ons komt en vertelt ons hoe waardevol wij zijn voor Hem en hoeveel Hij van ons houdt.

4. Het Evangelie in de wet

Vanaf het begin openbaarde de Heere aan de patriarchen de tijden van verfrissing van de Heere, wanneer het welbehagen van de Vader geopenbaart wordt in Christus. Wanneer de patriarchen in geloof een lam offerde op de vastgestelde tijden, dan zouden zij met de Geest van Christus worden verbonden, die ook het welbehagen van de Vader inhoud en, geleidt bij de Geest, in hun zoonschap met God zouden worden bevestigd.

Romeinen 8:14 Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God.

Johannes 1:12 Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven;

Satan kwam snel in actie om deze tijden en offers die God bepaald heeft om Zijn kinderen te zegenen te bederven. Nadat de Israëlieten uit Egypte vertrokken, gaf Christus aan Mozes een volledige uitleg van het evangelie terug door de geboden, statuten en verordeningen van de Heere die verloren waren gegaan in Egypte. De Bijbel zegt van Abraham:

Genesis 26:5 ... Abraham Mijn stem gehoorzaamd heeft en Mijn voorschriften, Mijn geboden, Mijn verordeningen en Mijn wetten in acht genomen heeft.

Abraham wandelde in eenigheid met God's "geboden, statuten en wetten" omdat God het eeuwige evangelie van gerechtigheid door geloof aan Abraham had gepredikt (Galaten 3:7-9).

Na 40 dagen en 40 nachten God's wet waargenomen te hebben, kwam Mozes van de berg naar beneden met een glanzend gezicht van het heerlijke evangelie in de wet (Exodus 34:29-35). Het licht dat op Mozes gezicht scheen was niet een symbolisch licht; het was echt licht dat bij de kinderen van Israël de aanleiding was Mozes te vragen zijn gezicht te bedekken. Het licht kwam door het aanschouwen van Golgotha in

geloof en te zien hoe de Vader Zijn kinderen verbindt met Hemzelf door de Sabbat en het kruis.

Voordat de eerste set geboden door Mozes gebroken waren, verbond God de Sabbat met de schepping:

Exodus 20:11 **Want in zes dagen heeft de Heere de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is**, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de Heere de sabbatdag, en heiligde die.

Later, nadat een nieuwe set geboden gemaakt waren, verbond God de Sabbat ook met de bevrijding van de slavernij:

Deuteronomium 5:15 Want u zult in gedachten houden dat u slaaf geweest bent in het land Egypte en dat **de Heere, uw God, u vandaar uitgeleid heeft met sterke hand en uitgestrekte arm**. Daarom heeft de Heere, uw God, u geboden de dag van de sabbat te houden.

In deze twee passages zien we dat de Sabbat een kanaal is die ons leidt naar de bron van ons bestaan en de bron van onze verlossing. De Sabbat is vandaag de dag een even groot deel van het evangelie als het was in het begin.

Hebreeën 4:10-11 Want wie Zijn [Gods] rust binnengegaan is, die heeft zelf ook van zijn werken gerust, zoals God van de Zijne. Laten wij ons dan beijveren om die rust binnen te gaan, opdat niemand door het volgen van dit voorbeeld van ongehoorzaamheid ten val zal komen.

Mozes was de specifieke tijden opgegeven wanneer een offer voor het volk gebracht moest worden. Het offer en hun tijden waren van uiterst belang. De tijd waarop het offer was gebracht, bereidde een kanaal voor de zegen van de Vader, evenals Hij Zijn zegen op Zijn Zoon uitgoot op de eerste Sabbat.

Laten we nagaan wanneer de offers gebracht moesten worden volgens de wet.

1 Kronieken 23:30-31 Vervolgens moesten zij elke **morgen** en eveneens in de **avond**, gereedstaan om de Heere te loven en te prijzen, en ook bij het brengen van alle brandoffers voor de Heere,

op de **sabbatten**, de **nieuwemaansdagen** en de **feestdagen**, voortdurend voor het aangezicht van de Heere staan in een aantal zoals voor hen bepaald was.

2 Kronieken 8:12-13 Toen bracht Salomo brandoffers voor de Heere op het altaar van de Heere, dat hij vóór de voorhal gebouwd had, om **volgens het voorschrift voor elke afzonderlijke dag** te offeren, overeenkomstig het gebod van Mozes voor de **sabbatten**, voor de **nieuwemaansdagen**, en voor de **feestdagen**, drie keer per jaar: op het **Feest van de ongezuurde broden**, en op het **Wekenfeest** en op het **Loofhuttenfeest**.

De wet openbaard dat er geofferd werd op:

1. Morgen
2. Avond
3. Sabbat
4. Nieuwemaan
5. Paasfeest/Ongezuurdebroden
6. Wekenfeest
7. Loofhuttenfeest

We vinden een mooie verbinding tussen het offersysteem en de Sabbat in het gebruik van het nummer zeven. In de tabel hier beneden zullen we aan het eind van de jaarlijkse cyclus enkele extra zevens toevoegen die genoemd worden in de wet.

De tijden voor deze offers zijn niet willekeurige gebeurtenissen, maar zijn zorgvuldig verbonden met het nummer zeven om de Sabbat-Zeven principe te openbaren, die verbonden zijn met alle voornaamste tijdsverdelingen. Het is te vinden in elke dag, week, maand en jaar. De Zevende dag is de dag waarop de Vader Zijn Zoon zegend, wanneer de zes werkdagen vol gemaakt zijn. Wanneer het werk is gedaan door de periode van zes eenheden, de zevende eenheid verschaft een tijd voor

reflectie en om het welbehagen van de Vader te proeven en om de identiteitswaarneming te vernieuwen als kinderen van God.

Omdat de Sabbat God's teken van onze schepping en verlossing is, verlangt God van Zijn volk bij zevens te tellen, anders zouden we onze schepper en Verlosser vergeten, Die de aarde in zes dagen schiep en op de zevende rustte.

Tijdsbestek	Gebeurtenis	Zesen, zevensen rust	Referentie
7 ^e uur	Dagelijks offer	6 uur tussen morgen en avond offer. 6 uur dat Christus werkte op het kruis dan rust.	Mark 15:25; 15:34; Hand 3:1; Ps 141:2; Num 28:8
7 ^e dag	Sabbat	6 dagenwerk dan rust	Ex 20:8-10
7 dagen	Ongezuurdebroden	7 dagen van ongezuurde broden eten	Lev 23:6
7 weken + 1 dag	Pinksteren	Tel 7 weken tot pinksteren dan rust	Lev 23:15
7 ^e maand Tel 7 manen	Bazuinen, verzoendag, loofhutten (7+1 dag)	Tel 6 maanden dan 3 feesten in 7 ^e maand	Lev 23:24-39; Jes 66:23, 2 Kon 4:23; Ezech 46:1
7 ^e jaar	Land Sabbat	Tel 6 jaar dan 7 ^e jaar van rust	Lev 25:3
7x7 jaar + 1	Jubeljaar	Tel 7x7 jaar tot jubeljaar dan rust	Lev 25:8-10
7 x 1000 jaar	Millennium	Tel 6 tijden van 1000 jaar dan rust	Opb 20:6

Is het mogelijk dat onze Vader in iedere tijdsindeling Zijn grote liefde voor Zijn Zoon wil beschrijven en voor ons door Christus? Het menselijke lichaam heeft 30 biljoen cellen die ongeveer 10.000 chemische functies vervullen. Iedere cel heeft één biljoen bits aan data (gelijk aan iedere letter in tien miljoen boeken). Ieder vervangt zichzelf ook iedere **ZEVEN JAAR**.

“Vogeleieren worden ALLEN uitgebreed in een perfecte meervoud van **zeven dagen periodes** vanaf het gelegd is. Kippen zijn in **21** dagen uitgebreed, de gewone eend doet het in **28** dagen, muskuseend **35** dagen, keizerspinguïns **49** dagen, emoe **56** dagen, steenen keizerarend **35** dagen, grote uil **28** dagen, kasuaris **42** dagen, **ALLEMAAL VEELVOUDEN VAN ZEVEN**. Bij mensen is de menstruatiecyclus exact **28** dagen (netzo als de maancyclus). Elk stadium van de embryo ontwikkeling is in periodes van **28** dagen. Er zijn 10 periodes van **28** dagen cyclus die het totaal van **280** dagen maken voor een normale menselijke zwangerschap (Neem er nota van dat dit gelijk is aan 40 weken, 40 is het NUMMER VAN HET AANTAL WEKEN VOOR EEN MENSELIJKE ZWANGERSCHAP, 40 als nummer wordt veelvuldig in de Bijbel gebruikt). Draagtijden van zoogdieren zijn als volgt: Muis **21** dagen, kat **56** dagen, haas **28** dagen, hond **63** dagen, leeuw **98** dagen en schaap **147** dagen, **ALLEMAAL VEELVOUDEN VAN ZEVEN**. De eerste beenmergcellen verschijnen rond de **49^e** dag. Deze dag heeft speciale betekenis gekregen. Dag 49 is gekozen als de uiteindelijke dag van de wetenschappelijke vastgelegde dag voor dag ontwikkelingsdagboek. Op deze dag is de embryo **zeven** weken oud en wordt beschouwd als essentieel compleet. Griep en tussenpozen van jicht aanvallen, koorts en gelijke aandoeningen kennen een werkingsperiode van 7, 14 of 21 dagen als kritieke dagen. Ons is verteld dat de hartslag iedere **zeven** dagen langzamer slaat, alsof het in overeenstemming is met de **zevende** dag rust afgekondigd bij de scheppingsweek in Genesis. De gemiddelde hartslag is **70** slagen per minuut. “En God vormeerde de mens van het stof van de aarde” (Gen 2:7); wetenschappers bevestigen dat het menselijke lichaam gemaakt is van **14** elementen (2 x 7) gevonden in de gemiddelde handvol stof. Als zonlicht door een prisma schijnt, produceert het **zeven** kleuren; drie primaire kleuren en vier secundaire kleuren. De periodieke tabel van de bekende elementen hebben **zeven** niveaus van periodiciteit. Alleen al van deze voorbeelden kunnen we zien dat God een patroon van **zeven** heeft geschapen in de natuur. Alle dingen in de natuur, of dat nu materie, energie, tijd of ruimte is, zijn ONTWORPEN en verordonneerd door de Heere God. Wees er daarom zeker van dat onze Heilige Bijbel het onfeilbare Master Tekstboek van ware wetenschap is.”

(TheHiddenLighthouse.blogspot.com)

We zien dat het nummer zeven zeer direct geïmplementeerd is in formatie van leven, in de behandeling van ziektes in bepaalde gevallen en vele andere dingen in de natuur. Het is dan ook redelijk aan te

nemen dat het nummer zeven zeer direct is verbonden met God's timing voor aanbidding.

5. Als een stromende fontein

Er is een mooie illustratie in het boek Exodus wat ons een dieper besef geeft van wat tijdens het offer gebeurde.

Exodus 17:3-6 Het volk smachtte daar naar water en het volk morde tegen Mozes en het zei: Waarom hebt u ons toch uit Egypte laten vertrekken? Om mij, mijn kinderen en mijn vee van dorst te laten omkomen? Toen riep Mozes tot de Heere: Wat moet ik met dit volk doen? Het scheelt niet veel of zij zullen mij stenigen. De Heere zei tegen Mozes: Trek vóór het volk uit, en neem enkelen van de oudsten van Israël met u mee. Neem uw staf, waarmee u de Nijl sloeg, in uw hand en ga op weg. Zie, Ik zal daar vóór u op de rots bij de Horeb staan. **Dan moet u op de rots slaan, en er zal water uitkomen**, zodat het volk kan drinken. En Mozes deed dit voor de ogen van de oudsten van Israël.

De rots die Mozes sloeg was een symbool van Christus Die voor ons geslagen is.

1 Korinthe 10:4 en allen dezelfde geestelijke drank gedronken hebben. Zij dronken namelijk uit een geestelijke rots, die hen volgde; en **die rots was Christus**.

Mattheüs 26:31 Toen zei Jezus tegen hen: U zult in deze nacht allen aanstoot aan Mij nemen, want er is geschreven: **Ik zal de Herder slaan** en de schapen van de kudde zullen uiteengedreven worden.

Door het symbolisme van de geslagen rots zien we de leven-gevende stroom dat voortstroomt op het moment het is geslagen. We hebben hierbij ook een ander symbool in de dood van Christus aan het kruis.

Johannes 19:34 Maar een van de soldaten stak met een speer in Zijn zij en meteen kwam er bloed en water uit.

Het symbolisme van het geslachte Lam gecombineerd met de geslagen rots veroorlooft voor de leven-gevende stroom van verlossing tijdens al deze zevens eruit te stromen. Wanneer wij het offer van Christus in de morgen, wanneer we opstaan, erkennen, opent dat voor ons de leven-

gevende stroom en wordt er op ons geademd met het welbehagen van de Vader door Christus. Jezus was gekruizingd op “het derde uur (Markus 15:25). Na een tijdsperiode van zes uur (het negende uur) wordt het avondoffer gebracht. Dit is exact op het tijdstip dat Jezus “met een luide stem riep” en stierf (Markus 15:33-37). De apostelen gaven aan het negende uur een speciale betekenis, als het uur van gebed.

Handelingen 3:1 Petrus nu en Johannes gingen samen naar de tempel tijdens het uur van het gebed, **het negende uur**.

Voor degenen die het offer van Christus erkennen en tijd nemen om het te gedenken, opent de bron van zegen en kunnen we zwemmen in de stroming van de liefde van de Vader voor ons.

Dit gaat iedere Sabbat door, elke nieuwe maan, en dan in ieder ingesteld feest, wanneer het lam geslacht moest worden. In elke van deze ingestelde tijdsaanduidingen zendt de Vader naar ons Zijn welbehagen voor Zijn Zoon uit. Wanneer we de Zoon erkennen, stroomt het in onze harten en zijn wij geheiligd in dit proces; in onze rustgevende zoonschap houden we op te zondigen en dragen wij onze vroegere zelfopgelegde weeskind nietswaardigheid niet lang meer uit.

Indien het offersysteem ontworpen was om één gebeurtenis in zesduizend jaar aan te duiden, zou het dan niet beter weergegeven worden in één offer lam per jaar of één lam in zeven jaar? Geeft het offeren op elke dag, week, maand en jaar niet weer de als maar doorgaande stroom van liefde op de momenten dat deze offers geofferd werden? Als er geen leven-gevende stromen komen op deze momenten, dan dient het slachten van duizende dieren geen enkel betekenisvolle voordeel voor degenen die de offers brengen. Zij dienden dan alleen om de leer van de toekomstige Messias levend te houden. Het zou onmogelijk zijn dat Mozes de lichtstroom van Golgotha op zijn gezicht had, als hij niet leefde in deze waardevolle stroom van het welgehagen van de Vader door het offer van de Zoon van God, Die

was “het Lam Dat geslacht is, van de grondlegging van de wereld af” (Openbaring 13:8).

Wanneer wij de Sabbat zien als het moment waarop de Vader Zijn welbehagen voor Zijn Zoon volledig uitdrukt, is het dan werkelijk zo moeilijk in te zien dat de Vader wenst deze boodschap in al haar tijdsaspecten te proclameren? Elke dag, iedere week, elke maand, elk jaar, elke zeven jaar en elke zeven maal zeven jaar plus één roept de Vader tot Zijn kinderen. De levensstroom van de liefde van de Vader stroomt in grotere mate over ons op de vastgestelde tijden. Wat een waardevolle gedachte. Het maakt de Sabbat zo heerlijk en creëerd verlangen daarnaar. Denk er eens over na. Als je wakker wordt in de morgen en je houdt je morgenwijding, kun jij nu je hart voor je Vader openstellen in een groter bewustzijn van het feit dat op zulke momenten Zijn Geest werkelijk op je uitgegoten wordt en je vertelt: “Jij bent mijn geliefd kind in wie ik Mijn welbehagen heb”? Hetzelfde gebeurt iedere avond en dan iedere Sabbat enzovoort, steeds weer. Is dat iets om naar te verlangen? Neem je bed op en wandel in deze statuten van liefde!

6. Tijden van verkwikking

Er zijn velen die zullen zeggen: “Ik hoef niet te wachten voor een speciale tijd om te weten dat ik een kind van God door Christus Jezus ben. Ik weet dit iedere seconde van elke dag.” Zou je hetzelfde zeggen tegen je vrouw en kinderen? “Wij hebben geen speciale tijd samen nodig om het bijzondere van ons gezin te herdenken, wij weten toch van elkaar dat wij elkaar liefhebben en wij kunnen dat elkaar ieder moment vertellen. Er is geen behoefte voor verjaardagen of welk speciaal gezinsevenement in ons gezinsleven ook.” Zegt een vrouw tegen haar echtgenoot: “Je weet dat ik van je houd, en daarom hoeven we geen tijd te stoppen in intimiteit om onze inige relatie aan elkaar te tonen.” Het mag duidelijk zijn dat we allerlei tijden voor alle mogelijke dingen in het

leven hebben. We eten op vooraf bepaalde tijden inplaats dat we eten op welk willekeurig moment dan ook. We hebben gezette tijden om te gaan werken, met elkaar te spelen en te slapen. We hebben ook speciale toegewijde tijden voor aanbidding, waarin we stoppen andere activiteiten te gaan doen om ons te concentreren op wat we doen. Dit is een bijbels principe dat duidelijk is geopenbaard.

Prediker 3:1 Voor alles is er een vastgestelde tijd, en er is een tijd voor elk voornemen onder de hemel.

De Bijbel verteld ons wanneer we luisteren naar God's geboden, dat onze gerechtigheid van Hem is als de golven van de zee.

Jesaja 48:18 Och, had u maar acht geslagen op Mijn geboden! Dan zou uw vrede geweest zijn als een rivier en uw gerechtigheid als de golven van de zee.

Golven komen op gezette tijden op en vloeien af. Dit is hoe bepaalde tijden gezet door onze Vader tot ons komen bepaald in de statuten. Elke golf rolt op het strand en stroomt weer terug in de oceaan. Op een breder niveau bewegen de getijden hoger op het strand en wordt weer lager. Dan bij nieuwe maan en volle maan komen ze zeer hoog op het strand. Al deze natuurlijke wonderen leren ons hoe de gerechtigheid van onze God tot ons komt.

Schenk aandacht aan wat de Schriften ons vertellen wanneer de verkwikkingstijd zich voordoet:

Handelingen 3:19 Kom dus tot inkeer en bekeer u, opdat uw zonden uitgewist worden en er **tijden** van verkwikking zullen komen van het aangezicht van de Heere.

Dit vers toont ons dat er *verkwikkingstijden* zijn. Het woord in het Grieks is in het meervoud en verteld ons dat er meer dan één verkwikkingstijd is. Het uitwissen van de zonde spreekt over de verzegeling en de verzegeling is verbonden met de Sabbat.

Openbaring 7:2-3 En ik zag een andere engel opkomen van waar de zon opgaat, met **het zegel van de levende God**. En hij riep met luide stem tegen de vier engelen aan wie het gegeven was de aarde

en de zee schade toe te brengen, en zei: Breng geen schade toe aan de aarde, en ook niet aan de zee en de bomen, **totdat wij de dienaren van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben.**

Jesaja 8:16 Bind het getuigenis toe! **Verzegel de wet** onder Mijn leerlingen!

De woorden “teken” en “zegel” zijn uitwisselbaar:

Romeinen 4:11 En hij heeft het **teken** van de besnijdenis ontvangen als een **zegel** van de gerechtigheid van het geloof dat hij had toen hij nog onbesneden was,

Deuteronomium 6:6-8 Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerzit en als u opstaat. **U moet ze als een teken [zegel] op uw hand binden en ze moeten als een voorhoofdsband tussen uw ogen [voorhoofd] zijn.**

Ezechiël 20:12, 20 Ook heb Ik hun Mijn sabbatten gegeven, om een **teken [zegel]** te zijn tussen Mij en hen, zodat zij zouden weten dat Ik de Heere ben Die hen heiligt. ... Heilig Mijn sabbatten, zodat ze tot een **teken [zegel]** zijn tussen Mij en u, zodat u weet dat Ik, de Heere, uw God ben.

Hoe is het mogelijk voor de Sabbat om het zegel van God te zijn dan behalve als wij geloven dat het een wonder van God is, tussen ons en Hem? Wat is dat wonder? Het is het gesmolten hart van God's kind wanneer hij de woorden van de Vader accepteerde: “U bent Mijn geliefde zoon in wie Ik Mijn welbehagen heb”. Hij aanvaardt deze waarheid ondanks al zijn corruptheid die hij nog heeft tegen God. Hij geloofde dat hij is vergeven en rust in de armen van de Vader in Christus.

7. Uitvergroting van de zegen

De dingen in de natuur spreken tot ons op vele manieren van de liefde van God. De getijden van de oceaan worden veroorzaakt door de zon en de maan. Wanneer het nieuwe maan en volle maan is, zijn de getijden op aarde veel hoger. De schrift vertelt ons dat de zon en maan ook geschapen waren om tijdseenheden af te bakenen:

Genesis 1:14 En God zei: Laten er lichten zijn aan het hemelgewelf om scheiding te maken tussen de dag en de nacht; en laten zij zijn tot tekenen, en tot aanduiding van *vaste tijden* [H4150] en van dagen en jaren!

De woorden 'vaste tijden' is in het Hebreeuws *moéd*.

Strong's Concordance H4150 afgeleid van H3259; basis betekenis een samenkomst, dat is, een vastgestelde tijd of seizoen; **specifiek een festival**.

In de *Holman Christian Standard Bible* is het als volgt vertaald: Zij zullen dienen als tekenen voor festivals en voor dagen en jaren. In de kanttekening staat: Of voor de vastgestelde tijden.

John Gill's uiteenzetting van de complete Bijbel: De Targum van Jonathan [Aramese vertaling] heeft als vertaling: 'en laten zij zijn tot tekenen en **de tijden van de feesten**, en met hen het aantal dagen berekenen, en heiligen, de aanvang van de maanden en het begin van de jaren, en de intercalaties [het bepalen van schrikkelmaanden] van maanden en jaren, de omwentelingen van de zon en de nieuwe manen en de omlopen.' En evenzo Jarchi [middeleeuwse Franse rabbi, alias Rashi] interpreteert 'seizoenen/tijden' van **de plechtige festivals**, dat daarna de kinderen van Israël bevolen werd; maar deze gebruiken waren niet voor een bepaald volk en voor een bepaalde tijd, maar voor het hele mensdom, zolang als de wereld zou bestaan.

Adam Clarke's commentaar op de Bijbel: [Seizoenen, Moédim] – Voor de bepaling van de tijden waarop **de heilige festiviteiten** gehouden moesten worden. In deze zin verschijnt het woord regelmatig; en het was juist dat vanaf het begin van het ontvouwen van zijn openbaring **God mensen zou informeren dat er bepaalde festivals waren die jaarlijks gevierd zouden moeten worden voor Zijn heerlijkheid**. Sommige denken dat wij het originele woord zouden moeten begrijpen om maanden aan te duiden, we weten voor welk doel in het bijzonder het gediend heeft door al de tijdsomwentelingen.

De zon en de maan worden dus gebruikt om de vastgestelde tijden en in het bijzonder de festivals of feesten te bepalen. Deze festivals zijn een onderdeel van God's ontwerp zelfs al voordat de zonde haar lelijke

hoofd had geroerd op deze aarde. Het meest interessante hierbij is de beschrijving van de vrouw in Openbaring 12.

Openbaring 12:1 En er verscheen een groot teken in de hemel: een vrouw, bekleed met de **zon**, en de **maan** was onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren.

Deze “vrouw” representeert profetisch God's gemeente, Zijn getrouwe volk. God heeft gezegd: “Ik heb wel de dochter Sions bij een schone en wellustige vrouw vergeleken” (Jeremia 6:2 StV), en zegt dan: “... Sion, u bent Mijn volk” (Jesaja 51:16). Paulus schreef: “... Ik heb u immers ten huwelijk gegeven aan één Man om u als een reine maagd aan Christus voor te stellen” (2 Korinthe 11:2).

In het boek de Openbaring is de gemeente van God gekleedt in de tijdsbepalingen van haar God. De zon, maan en sterren zijn gegeven om de vaste tijden van verkwikking door de aanwezigheid van de Heere te bepalen. Paulus spreekt hier specifiek daarvan wanneer hij zei tot de Thessalonicenzen:

1 Thessalonicenzen 5:1 Maar wat de tijden en gelegenheden betreft, broeders, is het voor u niet nodig dat men u schrijft.

Het Griekse woord voor *gelegenheden* dat hier gebruikt is, is exact hetzelfde woord dat in het oud testamentische Grieks voor *vaste tijden* gebruikt wordt in Genensis 1:14. Dit woord is moéd in het Hebreeuws.

Hiermee kunnen wij concluderen dat de Gemeente van God zoals het geopenbaard is in Openbaring 12, gekleed is in het licht van God's liefde. Deze liefde wordt geopenbaard in tijden van verkwikking, verbonden met het nummer zeven volgens het Sabbat-zeven-principe. De Sabbat is het moment waarop de Vader Zijn meest verheven welbehagen in Zijn Zoon manifesteerd. Wij zien de apostel Johannes met dit gewaad bekleed is wanneer Hij schrijft:

1 Johannes 3:1 Zie, hoe groot is de liefde die de Vader ons gegeven heeft: dat wij kinderen van God worden genoemd. ...

Dit is het gewaad dat Christus droeg wanneer Hij geconfronteerd werd met Satan in de wildernis. Hij klemde Zich bij Zijn doop vast aan deze zekerheid.

Mattheüs 3:17 En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!

De Gemeente van God overwint door het bloed van het Lam (offer) en het woord dat over hun getuigd wordt en hun getuigenis is dat zij werkelijk kinderen van God zijn, geliefd bij de Vader. Deze getuigenis komt tot hen voornamelijk in de Sabbat-zeven-principe.

Wanneer wij terug komen op de zon en maan in verband tot de getijden, dan kunnen wij zien dat de wekelijkse Sabbat gehouden moet worden door zeven omwentelingen van de zon te tellen gezien vanaf de aarde. De jaarlijkse festivals vinden plaats in de eerste zeven maanden van het Hebreeuwse jaar en vereist het tellen van zeven omwentelingen van de maan gezien vanaf de aarde. Als de zon en maan een effect hebben op de getijden van de oceanen en zeeën, zou het dan ook zo kunnen zijn dat wanneer de wekelijkse Sabbat valt op een jaarlijkse Sabbat (met bijvoorbeeld het paasfeest en de grote verzoendag) dat er ook een spring getijde is in geestelijke zegeningen?

Johannes 19:31 (NBG) De Joden dan, daar het Voorbereiding was en de lichamen niet op de sabbat aan het kruis mochten blijven – **want de dag van die sabbat was groot** – vroegen Pilatus, dat hun benen gebroken en zij weggenomen zouden worden.

Christus was gekruizigd op de vrijdag, wanneer het paasfeest gehouden werd. Juist op de dag Hij Zijn scheppings werk voltooide, op de zesde dag van de week en op de zevende dag ruste (Genesis 2:1-3), riep Christus op de zesde dag uit “Het is volbracht” en ruste op de zevende (Johannes 19:30; Lukas 23:54-56). De volgende dag was de dood van Christus op de zevende dag Sabbat en mede doordat deze Sabbat viel op de dag van de ongezuurde broden, noemt Johannes deze dag een grote Sabbat. Dit was een wekelijkse Sabbat en ook een jaarlijkse Sabbat. Het Griekse woord kan vertaald worden met *hoog, groot of luid*.

Is het mogelijk dat wanneer de week- en feest Sabbat samen valt, dat de stem van onze Vader tot Zijn kinderen luider tot ons spreekt en dieper in onze harten doordringt wanneer wij reageren op Zijn oproep? Netzo als bij de hogere getijde bij een springvloed, is het mogelijk dat de Geest Die tot onze ziel spreekt tijdens deze hogere geestelijke getijde ook sterker is?

Door het lezen van Numeri hoofdstukken 28 en 29 zul je zien dat boven op het aantal offers, graanoffers en olie van de wekelijkse Sabbat verdubbeld is tenopzichte van de dagelijkse offeranden. Van daaraf wordt er weer verdubbeld op elke nieuwe maan en jaar Sabbats. Meelbloem en olie staan voor het brood, wat weer onze Messias vertegenwoordigd (Johannes 6:48-51). De betekenis is duidelijk, op elke Sabbat (evenals de andere vastgestelde tijden) ontvangen we een dubbele portie zegen van Zijn Heilige Geest, de feitelijke aanwezigheid van Jezus Zelf (Galaten 4:6-7).

De vrouw in Openbaring 12 staat op de maan en het boek Psalmen zegt:

Psalm 104:19 **Hij heeft de maan gemaakt voor de vaste tijden [moédim]**, de zon weet wanneer hij ondergaat.

De Heere heeft de maan daartoe bestemd om de vaste tijden of moédim te bepalen. Wanneer wij de stem van onze Vader volgens zijn bepalingen beluisteren, dan wordt Zijn stem door ons duidelijker waargenomen wanneer Hij zegt: “U bent Mijn geliefd kind waarin Ik behagen schep.”

Dit is totaal in harmonie met de Vader en Zoon relatie. Als de Zoon van God de heerlijkheid is van de eer van God, evenzo maken de jaarlijkse daartoe bestemde tijden de liefde van de Vader voor ons door Christus Zijn Zoon in de wekelijkse vaste tijd heerlijker. Indien u over dit principe meer wilt weten lees het boek '*Het Goddelijke Patroon van het leven*' beschikbaar op de website *maranathamedia.nl*.

Als de apostel Johannes de combinatie van de eerste dag van de ongezuurde broden en de wekelijkse Sabbat een grote Sabbat noemde, dan wat kan er groot aan zijn dan alleen voor wat de Sabbat origineel bedoeld was: een zegen in grotere mate van onze Vader. Ga voor jezelf na en zie.

Openbaring 14:1 En ik zag, en zie, het Lam stond op de **berg Sion**, en bij Hem honderdvierenveertigduizend mensen **met op hun voorhoofd de Naam van Zijn Vader geschreven**.

Wanneer wij verzegeld zijn met Zijn Geest, zijn wij ook verzegeld met Zijn naam, dat is Zijn karakter; hetzelfde onzelfzuchtige karakter waarvan de Sabbat het teken is. God's naam (karakter) zal volledig weerkaatst worden in Zijn volk als een laatste getuigenis betreffende Satan's leugens. God zal Zijn groot werk afronden door “elke gedachte gevangen te nemen om die te brengen tot de gehoorzaamheid aan Christus” (2 Korinthe 10:5), en wij volledig in God's rust ingaan.

Openbaring 19:7 Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam [Jezus] is gekomen en Zijn vrouw [Zijn gemeente] heeft zich gereedgemaakt.

Wij kunnen dit allemaal zien in de letter onderdelen van het Hebreeuwse woord voor Sabbat: Shabbath. **SH = Naam** (bijvoorbeeld: **Shem** betekent *Naam*). **AB = Abba/Vader**. **B = Woonplaats** (bijvoorbeeld: **Bethlehem** betekent “woonplaats van brood” en **Bethel** betekent “woonplaats van God”). **ATH = Eed/Teken**. Als we dat weer samenvoegen toont wat de *Sabbat* voor ons betekent: “**de woonplaats van het teken van de Vader**.” Gegeven de waarheid dat de Vader's naam verzegeld zal worden op hun voorhoofden, moeten we niet verder te kijken dan het Sabbat teken: **sABBAt**.

Galaten 4:6 Nu, omdat u kinderen bent, heeft God de Geest [aanwezigheid] van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: **Abba, Vader!**

Als de zevende dag Sabbat een morele zegen is en de feesten nemen de naam van de Sabbat op zich, houden ze dan ook niet deze zegen in? Als

Christus de volledige zegen van Zijn Vader erfde, erfde dan ook niet de feesten de volledige zegen van de Sabbat? Als de Zoon van God de heerlijkheid van de eer van de Vader is, zijn dan de feesten ook niet de heerlijkheid van de eer van de Sabbat?

Is het werkelijk zo moeilijk in te zien dat Satan werkelijk niet wil dat de mensen de volledige zegen van onze hemelse Vader door Christus ontvangt? Hij zal alles doen wat hij kan om dit te hinderen. Hij heeft de verandering van de heilige festivals en de wet uitgedacht. Satan wil niet dat jij gezegend wordt, mijn vriend. Hij wil niet dat jij geraakt wordt door die heerlijke Geest van Jezus dat komt wanneer het hoogtij is op de aangewezen tijden van verkwikking. Zie, Hij staat voor de deur en klopt voor hen die hongeren en dorsten naar de bron van gerechtigheid.

8. De historische getuigenis

Iedere Sabbat lezen de Joden tot vandaag de dag wat genoemd wordt: “de Torah en de Haftarah.” Dit zijn schriftgedeelten van de Torah en de profeten die met elkaar gerelateerd zijn. Wanneer Jezus zei: “Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen” (Mattheüs 5:17), refereerde Hij naar “de Torah en Haftarah.” Wanneer Jezus Jesaja 61:1-2 op een Sabbat leest, zoals het beschreven is in Lukas 4:16-21, las Hij het Haftarah gedeelte van die specifieke Sabbat.

Lukas 4:18-19 De Geest van de Heere is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft; Hij heeft Mij gezonden om aan armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen wie gebroken van hart zijn, om aan gevangenen vrijlating te prediken en aan blinden het gezichtvermogen, om verslagenen weg te zenden in vrijheid, om **het jaar van het welbehagen van de Heere** te prediken.

Praktisch alle commentatoren zijn ermee eens dat “het jaar van het welbehagen van de Heere” refereert met het sabbatjaar (het zevende jaar) of het jubeljaar (het vijftigste jaar, na zeven sabbatjaren). Het is van belang dat Christus in één van Zijn eerste preken, Zijn Messiaanse zending in de taal uitdrukt van het sabbatjaar. Deze volledige jaar-

sabbatten werden de bevrijders van de onderdrukten. Gedurende dit jaar:

1. Het land moest braak liggen, om voor de armen, de onteigenden en de dieren vrije producten te verschaffen (Exodus 23:11; Leviticus 25:6; Deuteronomium 24:19-22; Leviticus 19:9-10).
2. Schulden warden kwijt gescholden (Deuteronomium 15:1-6).
3. Slaven werden vrijgezet (Exodus 21:2-6; Deuteronomium 15:12-18).
4. Het herstel van het eigendom aan de originele eigenaar (Leviticus 25:29-34).

Het is duidelijk bij het lezen van het nieuwe testament en de geschiedenis dat alle volgers van Jezus doorgingen met het houden van de tijden van verkwikking, lang na Zijn dood.

“Overal en in het bijzonder in het oosten van het Romeinse rijk, zouden Joodse Christenen zijn, waarvan de uiterlijke manier van leven niet herkenbaar anders was met de Joden ... voor hun was het nieuwe verbond, dat Jezus had opgezet bij Zijn laatste heilig avondmaal met Zijn discipelen en verzegelde met Zijn dood, dat niet betekende dat het verbond tussen God en Israël niet langer van kracht was. **Zij hielden nog steeds het paasfeest, pinkerfeest en het loofhuttenfeest;** zij gingen ook door met de besnijdenis, **de wekelijkse Sabbat te houden** en de Mozaische regelgeving betreffende voeding. ... zij moeten zo sterk daarin geweest zijn dat tot en met de val van Jeruzalem in het jaar 70 n. Chr. dat de dominante elementen waren in de Christelijke beweging.” (W.D. Davies, *Paul and Jewish Christianity*, blz. 72).

De Sabbat: Markus 1:21; 6:2; Lukas 4:16, 31; 6:6; 23:56; Handelingen 13:14, 42-44; 15:21; 16:13; 17:2; 18:4. (Opmerking: Alle Sabbatten van God, wekelijkse en jaarlijkse, worden door de zon bepaald en beginnen bij zonsondergang. Leviticus 23:32; Nehemia 13:19. De wekelijkse Sabbat begint op vrijdag bij zonsondergang en eindigt op Zaterdag bij zonsondergang. Jesaja profeteerde dat God's volk de nieuwe maan en de Sabbatten zullen houden op de nieuwe aarde. Jesaja 66:22-23).

“De eerste Christenen hadden een gote verering voor de Sabbat, en bestede de dag in toewijding en predikingen. En er hoeft niet aan getwijfeld te worden dat **zij deze praktijk van de apostelen zelf ontleend hadden**, zoals het blijkt uit verscheidene geschriften over dit onderwerp.” (Dialogues on the Lord's Day, blz. 189. London: 1701, Van Dr. T.H. Morer; *A Church of England Divine*).

“... De Sabbat was een sterke band die hun met het leven van het hele volk samenbond, **en in het heilig houden van de Sabbat volgden zij, niet alleen het voorbeeld, maar ook het gebod van Jezus.**” (*Geschiede des Sonntags*, blz.13, 14).

“De oude christenen waren zeer nauwkeurig in het waarnemen van de Zaterdag, of de zevende dag ... Het is duidelijk dat alle Oosterse kerken en **het grootste deel van de wereld, de Sabbat als een festival naleefde ...** Athanasius verteld ons eveneens dat zij religieuze bijeenkomsten hielden op de Sabbat, **niet omdat zij geïnfecteerd waren door het Jodendom, maar om Jezus te aanbidden, de Heer van de Sabbat**, Epiphanius zegt hetzelfde.” (*Antiquities of the Christian Church*, Vol.2 Boek XX, hoofdst. 3, sec.1, 66. 1137,1138).

Paasfeest/Ongezuurde broden: Lukas 22:13-16 (Opmerking: Jezus draagt Zijn volk op om het paasfeest te blijven vieren, niet met een bloedig dieroffer, maar met ongezuurde broden en ongezuurde (ongegiste) wijn. Hij verklaard dat het festival pasen niet afgeschaft is bij Zijn dood, maar het blijft “totdat het vervuld is in het Koninkrijk van God”, daarmee verwijst Hij naar “het avondmaal van de bruiloft van het Lam.” (Openbaring 19:9); Handelingen 12:4 (Opmerking: de Engelse KJV vertaling gebruikt het woord *Eastern* in Handelingen 12:4, maar de Statenvertaling gebruikt het woord *paasfeest* en de HST gebruikt het woord *Pascha*, zoals het ook in het Grieks geschreven staat; Handelingen 12:3 en 20:6 “de dagen van de ongezuurde broden”; 1 Korinthe 5:6-8 (Opmerking: er zou voor Paulus geen behoefte zijn hun gedrag tijdens het paasfeest te corrigeren wanneer het paasfeest in het geheel niet gevierd werd door christelijke gelovigen. Het probleem is hier niet het festival Pascha zelf, maar wat geleerd en gedaan werd tijdens het feest. In de gemeente Korinthe waren sommige Joden (1 Korinthe 7:18-19), maar het bestond grotendeels uit bekeerde heidenen (1 Korinthe 6:9-11; 8:7; 12:2).

Eén van de discipelen van de apostel Johannes geeft ons een beeld van wat Johannes geloofde. Johannes geloofde dat de naleving van het paasfeest een onderdeel was van het evangelie.

Polycrates (195 n. Chr.): "Daarvoor houden wij de dag onveranderd, en voegen noch iets toe of nemen ervan af, omdat in [Klein] Azië grote lichtdragers ontslapen zijn en zij zullen op de dag van de komst van de Heere opstaan, wanneer Hij zal komen in hemelse heerlijkheid en alle heiligen bijeen zal zoeken. Dat waren Phillip ... en twee van zijn dochters ... **Daar is ook Johannes die aan de borst van de Heere lag** ... En daar is ook Polycarp van Smyrna, beiden bisschop en martelaar, en Thraseas, beiden bisschop en martelaar, van Eumeneia ... [Ook] Sagaris, ... Papius, ... en Melito ... **allen van hen hielden de veertiende dag van het paasfeest volgens het evangelie, nooit afwijkend van de rechte weg, maar volgden volgens de regel van het geloof.** En ook ik, Polycrates, de minste van u allen, leef volgens de traditie van mijn verwanten, waarvan ik sommigen heb opgevolgd. Want zeven van mijn familie waren bisschop en ik ben de achtste, en mijn verwanten hebben altijd de dag gehouden wanneer de mensen het zuurdeeg wegstopten. Daarom, broeders, ik die vijftenzestig jaar in de Heere heb geleefd en met broeders van ieder land omgegaan ben en alles in de heilige Schrift heb gestudeerd, ben ik niet bang voor bedreigingen, want zij hebben gezegd, die groter dan ik waren: 'Het is beter God te gehoorzamen dan de mensen.'" (Eusebius. *Church History*, Boek V, Hoofdstuk 24; *Nicene and Post-Nicene Fathers*, Serie twee, Deel 1).

Eerstelingen: Er is geen specifieke vermelding van dit feest in het nieuwe testament, maar naar de symbolische betekenis is duidelijk verwezen in 1 Korinthe 15:20-23. In Ezechiël 45:21 wordt gezegd: "In de eerste maand, op de veertiende dag van de maand, zal voor u het Pascha zijn, een feest van zeven dagen: men moet dan ongezuurde broden eten." Wat in dit vers gezien kan worden, houdt het paasfeest de hele periode van ongezuurde broden in. Dit zou ook de eerstelingen inhouden, wat valt op de eerste dag na de eerste Sabbat tijdens de dagen van de ongezuurde broden.

Wekenfeest/Pinksterfeest: Handelingen 2; 20:16.

Feest van Bazuingschal: Dit feest wordt niet specifiek in het nieuwe testament genoemd, maar er is een duidelijke verwijzing naar de symbolische betekenis in 1 Korinthe 15:52 en Openbaring 8:2, 6.

De dag van verzoening: Handelingen 27:9 (Opmerking: de term "vastentijd" die hier genoemd wordt verwijst naar de Grote verzoendag die meestal aangezien werd als de dag van vasten); Openbaring 11:18-19 (Opmerking: Op de grote verzoendag, Yom Kippur, ging de hogepriester in het allerheiligste van het heiligdom, waar "de ark van Zijn verbond", ook wel "de ark van Zijn getuigenis" genoemd, stond. Daar reinigde hij het heiligdom symbolisch, reinigend de mensen van alle leugens die Satan heeft opgezet tegen God, Leviticus 16; Daniël 8:14. Het feest van het Bazuingeschal en Grote Verzoendag worden histories geschouwd als een ernstige tijd van verzegeling en oordeel. Zie ook Openbaring 14:6-7).

Loofhuttenfeest: Johannes 7. Dit feest wordt niet specifiek genoemd in het nieuwe testament, maar naar de symbolische eindtijd betekenis wordt duidelijk verwezen in Openbaring 21:3. (Opmerking: Zacharia hoofdstuk 14 spreekt van God's volk die dit feest houden zelfs na de tweede komst van Christus).

Wanneer je accepteert dat het welbehagen van de Vader aan Zijn kinderen is gegeven door Christus in de Sabbat-zeven-principe, is het eenvoudig in te zien dat alle instellingen van de Heere een onderdeel zijn van het evangelie.

Er zijn velen die geloven dat de feesten van de Heere geen actuele geestelijke feesten waren voor degenen die leefden voor de kruiziging. Zij geloven dat de feesten slechts symbolisch waren van Christus' werk honderden jaren na zij zelf leefden. Een dergelijk geloof ontkent het werk van Christus in het evangelie voor Zijn kruiziging en dat het licht van Golgotha scheen van het gezicht van Mozes. **Er is slechts één manier om rust te ontvangen en dat is door de Geest van Christus.** Alle teksten, die hierna zijn weergegeven, spreken over rust; het rusten in het welbehagen van de Vader in Christus.

Exodus 16:23 Hij zei tegen hen: Dat is het wat de Heere gesproken heeft. Morgen is het de **rust**dag [H7677 - Shabathon], de heilige sabbat voor de Heere! Wat u bakken wilt, bak het, en kook wat u koken wilt, en laat alles wat er overblijft voor uzelf liggen om het tot de volgende morgen te bewaren.

Exodus 31:15 Zes dagen zal er werk verricht worden, maar op de zevende dag is het sabbat, een dag van volledige **rust** [H7677 -

Shabbathon], heilig voor de Heere. Ieder die op de sabbatdag werk verricht, moet zeker gedood worden.

Leviticus 16:30-31 Want op deze dag wordt voor u verzoening gedaan om u te reinigen. Van al uw zonden wordt u voor het aangezicht van de Heere gereinigd. Het is voor u sabbat, een dag van volledige **rust**[H7677 – Shabbathon], opdat u uzelf verootmoedigt. Dit is een eeuwige verordening.

Leviticus 23:24 Spreek tot de Israëlieten en zeg: In de zevende maand, op de eerste dag van de maand, moet u een **rustdag** [H7677 - Shabbathon] houden, een gedenkdag aangekondigd door bazuingschal, een heilige samenkomst.

Leviticus 23:39 Maar vanaf de vijftiende dag van de zevende maand, wanneer u de opbrengst van het land ingezameld hebt, moet u het feest van de Heere zeven dagen lang vieren. Op de eerste dag is het **rustdag** [H7677 - Shabbathon] en op de achtste dag is het **rustdag** [H7677 - Shabbathon].

U merkt dat iedere keer hierboven het woord *Shabbathon* is gebruikt. Het woord *rust* is dezelfde *rust* die gevonden wordt in Christus. Het is onmogelijk te rusten of *Shabbat* buiten Christus om.

Mattheüs 11:28 Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u **rust** geven.

Hebreeën 4:10-11 want wie Zijn **rust** binnengegaan is, die heeft zelf ook van zijn werken **gerust**, zoals God van de Zijne. Laten wij ons dan beijveren om die **rust** binnen te gaan, opdat niemand door het volgen van dit voorbeeld van ongehoorzaamheid ten val zal komen.

Het woord *rust* gebruikt door Christus is *sabbaton* wat overeenkomt met de Griekse variant *Shabbathon*. Zo zien we dat het vierde gebod alleen gehouden kan worden in het evangelie, een evangelie dat tot ons het welbehagen van de Vader brengt, door de Geest van Christus.

9. De Sabbat meervolledig

Wij hebben gezien dat de ware Sabbat viering is in het binnengaan in “Zijn rust” (Hebreeën 4:11), en dus niet in onze eigen. God ruste niet omdat Hij moe was: “Weet u het niet? Hebt u het niet gehoord? De

eeuwige God, de Heere, de schepper van de einden van de aarde, **wordt niet moe en niet afgemat. ...**" (Jesaja 40:28). Hierom is het eenvoudig rusten als "een plicht" op de zevende dag van de week van je eigen werk, helemaal geen Sabbat houden. Dit was wat Jezus Zijn Joodse toehoorders wilde leren, om hen op te roepen berouw te hebben en in "God's ware Sabbatsrust binnen te gaan", door te rusten (geloven) in Zijn scheppingsmacht, dat Hij zo begeert in de mens te volbrengen, ons te herscheppen in een nieuw (onzelfzuchtig) schepsel en ons terug te brengen naar Zijn gelijkenis en beeld. Zoals Jezus leerde in Mattheüs 11:28, het is alleen door Zijn *aanwezigheid* dat iets heilig gemaakt kan worden en ware rust kan brengen.

Exodus 33:14 En Hij zei: Moet Mijn **aangezicht** meegaan om u **gerust** te stellen?

Ik ben mijn hele leven een Sabbat vierder. Ik heb kerkdiensten in al deze tijden bijgewoont. De Sabbat was aan mij uitgelegt als een speciale tijd om gemeenschap met de Heere te hebben. Het is Zijn speciale dag. Niet één keer was het mij uitgelegt dat de Sabbat in feite een speciale gave van de Heilige Geest is. Wanneer Ik de geschriften van A.T. Jones bestudeer betreffende de Sabbat, stuit ik op de volgende verklaring in één van zijn preken:

Wat was het dat de dag heilig maakt? [Congregatie: "De aanwezigheid van God."] **De aanwezigheid van God maakt dingen heilig. Het maakt een plaats heilig. Het maakt een mens heilig. De aanwezigheid van God maakt de dag heilig. Dan is de heiligheid van God verbonden met de dag.** De aanwezigheid van God, de heilige aanwezigheid van God, is verbonden met de zevende of Sabbat dag. **Goed, wanneer dan de mens tot die dag komt, zoals alleen een mens daartoe kan komen, geestelijk gezind, met de mentale instelling van de Geest van God en de geestelijke rust ontvangt, de geestelijke verkwikking dat daarin is, de geestelijke zegen dat daarin is, ontvangt hij dan ook niet die aanwezigheid, en wordt een deelnemer van die aanwezigheid, waarin de heiligheid van God is om hem te transformeren? Werkelijk, dat is wat hij ontvangt en dat is Sabbat-houden.**

Goed, dan heiligt Hij de dag, maar ik hoef deze tekst dan ook niet te herhalen. Wat is het dat heiligt? [Congregatie: "De aanwezigheid van God"] Dan de aanwezigheid van God, Zijn heiligende macht is in de zevende dag. Is dat zo? [Congregatie: "Ja."] **Dan de mens die tot de Sabbat van de Heere komt, volgens de inzichten van de Heere van de Sabbat, en Zijn bedoelingen, ontvangt geestelijke rust. Hij vindt het daar. Hij vindt geestelijke verkwikking, God's welbehagen; hij vindt geestelijke zegeningen. Hij vindt de aanwezigheid van God en de heiligheid die die aanwezigheid met zich mee brengt om hem te transformeren.** Hij vindt die heiligende macht in die aanwezigheid welke de dag heiligt om hem te heiligen. Voor welk doel was dit allemaal gedaan? Waarom was de Sabbat gemaakt? [Congregatie: "Voor de mens."; Markus 2:27] Het is gemaakt voor de mens. **Goed dan, God rustte en plaatste Zijn geestelijke rust op de dag voor de mens, deed Hij dat? [Congregatie: "Ja"] God's verkwikking, Zijn blijdschap in die dag was voor de mens. De zegening waarmee Hij het zegend is voor de mens.** De heiligheid die Zijn aanwezigheid bracht en die Zijn aanwezigheid eraan gaf, was voor de mens. Zijn aanwezigheid heiligde het, was voor de mens. Goed, is het dan niet dat de mens door de Sabbat een deelnemer wordt van Zijn aanwezigheid en in kennis gesteld wordt door een levende ervaring met de geestelijke rust van God, de geestelijke zegen, de heiligheid, de aanwezigheid van God heilig maakt, de aanwezigheid van God hem heiligt? **Is dat niet hetgene God bedoelde dat de Sabbat de mens zou brengen? Goed, de mens die dat alles krijgt in de Sabbat, is de mens die een sabbathouder is. Hij weet het ook; hij weet het en scheidt er behagen in het te weten.**

Nu iets anders: Wie was de werkelijk aanwezige Schepper in de schepping? [Congregatie: "Christus."] **Wie was het die rustte? [Congregatie: "Christus."] Wie was verkwikt? [Congregatie: "Christus"] Wie zegende? [Congregatie: "Christus."] Wiens Zijn aanwezigheid maakt het heilig? [Congregatie: "Christus."] Wiens aanwezigheid is in de dag? [Congregatie: "Christus."] De mens dan waarbij de aanwezigheid van Jezus Christus niet heiligt en niet heilig maakt en niet zegent en aan wie het geen rust brengt, waarom kan hij de Sabbat niet houden. **Zie je het niet, het is alleen met Christus in de mens dat de Sabbat gehouden kan worden, omdat de Sabbat de aanwezigheid van Christus brengt en het in zich heeft.**" (A.T. Jones *GCB Sermon 20*, 1893).**

Ziet u hoe A.T. Jones zorgvuldig aantoont dat de zegen in de Sabbat de aanwezigheid van God en aanwezigheid van Christus is. Ik had dit inzicht voordien niet, ondanks het feit dat ik de Sabbat mijn hele leven heb gehouden. Waarom is het niet rond gebazuind naar alle naties dat de volledigste maat van de gave van de Heilige Geest gevonden kan worden in de Sabbat? Dit is de enige manier dat de Sabbat het zegel van God kan krijgen, want wij zijn door de Heilige Geest verzegeld.

Efeze 4:30 En bedroef de Heilige Geest van God niet, door Wie u **verzegeld** bent tot de dag van de verlossing.

Efeze 1:13 In Hem bent ook u, nadat u het Woord van de waarheid, namelijk het Evangelie van uw zaligheid, gehoord hebt; in Hem bent u ook, toen u tot geloof kwam, **verzegeld met de Heilige Geest van de belofte**,

De beloofde Heilige Geest komt tot ons op de tijden van verkwikking. De Heilige Geest is aan ons beloofd op de vastgestelde tijden. Om dit punt te illustreren, overdenk de timing van de beloofde gave van de Heilige Geest na de verrijzenis van Christus.

Handelingen 1:7-8; 2:1-2, 4, 7-8, 13-15 En Hij zei tegen hen: Het komt u niet toe de tijden of gelegenheden te weten die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft, maar **u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal**; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde. ... En toen **de dag van het Pinksterfeest vervuld werd**, waren zij allen eensgezind bijeen. En plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en dat vervulde heel het huis waar zij zaten. ... En **zij werden allen vervuld met de Heilige Geest** en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken. ... En zij waren allen buiten zichzelf en verwonderde zich, en zij zeiden tegen elkaar: Zie, zijn het niet allen Galileeërs die daar spreken? En hoe kunnen wij hen dan horen, eenieder in onze eigen taal, waarin wij geboren zijn? ... Anderen zeiden spottend: Zij zijn vol zoete wijn. Maar Petrus, die daar met de elf andere apostelen stond, verhief zijn stem en sprak tot hen: Joodse mannen en u allen die in Jeruzalem woont, dit moet u bekend zijn en laat mijn woorden tot uw oren doordringen: deze mensen zijn namelijk niet dronken, zoals u vermoedt, want het is pas **het derde uur van de dag**.

De Heilige Geest was uitgestort met grote macht na het tellen van zeven weken plus één dag na het feest van de eerstelingen. Het kwam tijdens het derde uur wat de tijd van het morgen offer is.

Ter herinnering brengen wij je in gedachten dat er iedere dag een gave van de Geest is door de morgen en avond offering. De morgen offering was op het derde uur en de avond offering is na een interval van zes uur. We zien dan dat de gave van de Geest op de vastgestelde tijd kwam van het pinksterfeest op het tijdstip van het morgen offer. Dit is niet een willekeurige gebeurtenis, maar het is exact volgens de timing van onze Vader. De vrouw die op de maan staat en is gekleed met de zon, wist de zegen van onze Vader te ontvangen op deze vastgestelde tijd, door de Heere Jezus.

Daar is dus een speciale zegen dat elke dag komt. Het komt tijdens de morgen en avond offering. Voor ons betekent dat een vergadering voor morgen en avond wijding om de gave van onze Vader door de erkenning van het offer van onze Heiland en Verlosser.

Sinds jaren had ik er moeite mee de morgen en avond wijding te houden. Nu dat ik weet dat dit speciale ontmoetingsmomenten van onze Vader is om de dagelijkse gave van Zijn Geest te ontvangen, zijn het welgevallige momenten geworden inplaats van een last. Het is niet het werk dat gedaan wordt om verlossing te verdienen, maar eerder is het om de gerechtigheid van Christus te ontvangen door geloof en te komen wanneer Hij ons samenroept. Verlang je deze gave om de Geest te ontvangen dat iedere morgen en avond komt? Heb je zulk een gave nodig? Als onze Vader het ons aanbiedt, betekent dit dan niet dat we het WEL nodig hebben?

Jesaja 58:13-14 Indien u uw voet van de sabbat terughoudt, ermee ophoudt om op Mijn heilige dag te doen wat u zelf wilt, indien u de sabbat **een verlustiging** noemt, opdat de Heere geheiligd wordt, die geëerd moet worden, indien u die eert door niet uw eigen wegen te volgen, niet uw eigen wensen zoekt of daarover een woord spreekt, **dan zult u vreugde scheppen in de Heere**, Ik zal u doen rijden

op de hoogten van de aarde en Ik zal u voeden met het erfelijk bezit van uw vader Jakob, want de mond van de Heere heeft gesproken.

Een ware Sabbathouder is iemand die gelooft dat onze Vader Zijn Geest op vastgestelde tijden naar ons stuurt. Netzo als wij eten op gezette tijden en verder gaan op de kracht van die maaltijd voor vijf of zes uur, zo ontvangen wij ook de gaven van de Geest op gezette tijden en lopen in de kracht van deze vastgestelde ontmoetingstijden. Dit is een completere Sabbat.

Waarom dragen de rechtvaardigen de Sabbat vollediger uit? Het is omdat door de Sabbat zij een speciale gave van de Heilige Geest ontvangen. Zou Satan willen dat mensen deze zegeningen ontvangen? Zeer zeker niet! Lees eens wat staat in Openbaring 12:17:

Openbaring 12:17 En de draak [Satan, zie vers 9] werd boos op **de vrouw**, en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, **die de geboden van God in acht nemen** en het getuigenis van Jezus Christus hebben.

God's volk "houden de geboden van God in acht." Dit is de reden waarom Satan door de macht van de "kleine hoorn" werkt om de heilige festivals te veranderen.

Daniël 7:25 Woorden tegen de Allerhoogste zal hij [de kleine hoorn] spreken, de heiligen van de Allerhoogste zal hij te gronde richten. **Hij zal erop uit zijn bepaalde tijden en de wet te veranderen**, en zij zullen in zijn hand worden overgegeven voor een tijd, tijden en een halve tijd.

Of zoals de *Nieuwe Bijbelvertaling* het weergeeft:

Hij [de kleine hoorn] zal in opstand komen tegen de hoogste God, en de heiligen van de hoogste onderdrukken. **Hij zal proberen hun FEESTEN en hun wet te veranderen**, en zij zullen aan zijn heerschappij zijn overgeleverd voor één tijd, een dubbele tijd en een halve tijd. (NBV)

10. De kleinehoorn

Voordat wij dit hoofdstuk beginnen, willen wij graag benadrukken dat wij op niemand een veroordeling willen leggen. Iedereen die veroordeeld en een ander verwerpt, veroordeeld en verwerpt zichzelf, omdat wij allen hetzelfde doen (Romeinen 2:1; Mattheüs 7:1-2). Iedereen van ons heeft gezondigd en komt tekort in de heerlijkheid (in karakter) tenopzichte van onze nooit veroordelende Vader (Romeinen 3:23). Dingen die gebeurt zijn in onze menselijke geschiedenis zijn uitvergroete weerspiegelingen van onze haat tegen de Zoon van God vanuit onze gevallen natuur, aangezet door de meester vijand Satan zelf. Deze gebeurtenissen staft en zijn schaduw beelden van een geestelijke strijd tussen waarheid en leugen; de grote strijd tussen Christus en Satan.

Maar hoe waren deze “heilige festivals en wetten” nu eigenlijk veranderd? Deze vraag vereist een studie van de geschiedenis om de lange en tragische geschiedenis te leren hoe de kleine hoorn de Sabbat en de festivals veranderde. Voor een algemeen beeld over deze geschiedenis lees daarvoor alsjeblieft de boeken '*De grote strijd*' (of *Het grote conflict* in het Engels *The Great Controversy*) en '*Life Matters*' beiden beschikbaar op de website fatheroflove.info. Wij zullen een basale omlijning geven van de identiteiten en activiteiten van de Kleine hoorn om aan te geven hoe deze heilige feesten en wetten veranderd werden.

Eerder in Daniël hoofdstuk 7 zegt Daniël dat deze “kleine hoorn” macht voortkwam uit het vierde van de vier beesten die hij zag in het gezicht. De engel Gabriël informeerd Daniël dat deze vier beesten vier wereldlijke koninkrijken voorsteld. Van het vierde beest zegt Gabriël:

Daniël 7:23-24 ... Het vierde dier zal het vierde koninkrijk op de aarde zijn, dat verschillen zal van al de andere koninkrijken. Het zal heel de aarde verslinden, ... En de tien hoorns duiden aan dat uit dat koninkrijk tien koningen zullen opstaan, en na hen zal een ander [kleine hoorn] opstaan. Die zal verschillen van die er eerder geweest waren. Drie koningen zal hij vernederen.

Alhoewel wij dit niet zullen bespreken in al haar details, zullen wij de lezer graag informeren wat de Bijbel geleerden en leraars voor eeuwen hebben geleerd, dat deze vier dieren de vier wereld koninkrijken Babylon (voorgesteld bij een leeuw), Medo-Persië (voorgesteld door een beer), Griekenland (voorgesteld als een luipaard) en Rome (voorgesteld als schikwekkend uitziend beest dat 10 hoorns had) voorstellen. Daniël schrijft dat deze “kleine hoorn” opkomt tussen de 10 hoorns op dit vierde dier (zie vers 8), deze macht moet dus opkomen uit die van Rome. Door de eeuwen heen heeft Rome twee fases, een heidens Rome en pauselijk Rome. Wanneer het pauselijke Rome aan dominantie won, implementeerde de kerk van Rome alle heidense dogma's in het Rooms Katholieke Christendom en begon haar doctrines af te dwingen door het gebruik van staats geweld. Dit vierde koninkrijk is dus zeker “verschillend van al de andere”, want het is een religieus-politieke macht waar de kerk de staat controleerd.

In Daniël hoofdstuk 8 ziet Daniël dezelfde kleine hoorn in haar politieke heidense fase, als het “uitzonderlijk groot werd, naar het zuiden toe, naar het oosten toe en naar het Sieraadland toe” (Daniël 8:9). Dan in vers 10 neemt het pauselijke fase het over als het begon meer te graven in religieuze zaken.

Daniël 8:10-12 Hij werd groot, tot aan het leger van de hemel. Van dat leger, namelijk van de sterren, liet hij er sommige ter aarde vallen en vertrapte ze. Hij maakte zich groot tot aan de Vorst van dat leger. ... en **hij wierp de waarheid ter aarde**. Hij deed het en het gelukte.

Hemelse waarheden op de aarde neerwerpen is symbolisch door God's methodes en waarheden te nemen en het te plaatsen in een gevallen menselijke samenstelling. Dit systeem zou God's koninkrijk weergeven in de omlijsting van alle dierlijke koninkrijken van de wereld. God's koninkrijk zou “veranderd” worden van liefde en vrijheid in een koninkrijk van oorlog en dwang.

Door de val van de mensheid in zonde, geloven we van nature niet meer in God's vergevingsgezindheid. Zonde is de oorzaak dat onze

verstandelijke instelling is veranderd ten opzichte van God, denkend dat we nu moeten presteren, we moeten het verdienen en Hem te vreden stellen voordat God ons wil accepteren. Evenals het Judaïsme door de geschiedenis heen, presenteert de kerk van Rome God's wet als een wetgevende code die afgedwongen moet worden met wrekende straffen op diegenen die het breken. Tijdens deze “donkere eeuwen” was God's heilige wet in ons verstand “verandert” van geestelijk (Romeinen 7:14) naar een arbitraire lijst aan regels, die verbeterd of zelfs afgeschaft kan worden. Deze slechte theologie heeft ook het moderne Protestantisme beïnvloed. Satan heeft ons misleid in de gedachte dat zodra iemand God's regels breekt, dat hij dan ook de goddelijke rechtvaardige straf moet dragen met plagen, ziekte of zelfs de dood. Echter, God's wet functioneert niet zoals menselijke wetten. God's wet is een wetgevend ontwerp dat het karakter van de Wetgeven reflecteert. Het is de wet van liefde waarop de realiteit is afgestemd. Ja, “het loon van de zonde is de dood” (Romeinen 6:23) en “zonde is wetteloosheid” (1 Johannes 3:4), maar het is niet God die de zondaar dood voor de overtreding, dood is de NATUURLIJKE consequentie van een leven in zonde. Zoiets als de dood is de NATUURLIJKE consequentie voor het springen uit een vliegtuig op 10 KM hoogte zonder een parachute.

Jakobus 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde, en wanneer de **zonde** volgroeid is, baart ze de dood.

Wanneer we er voor kiezen buiten God's wil te leven, zonder God's beschermende wet/omheining, dan zal God Zich niet met onze vrije keus bemoeien en zullen we automatisch oogsten wat we zaaien. God is niet een Vader Die ons gewelddadig behandelt. Hij is niet een bloeddorstige tiran. Hij is eeuwig “barmhartig en genadig, geduldig en rijk aan goedertierenheid en trouw” (Exodus 34:6). Toen zonde in deze wereld kwam, veranderde dat God en Zijn wet niet. God's wet is een afspiegeling van Zijn eigen Goddelijke karakter van rechtvaardigheid.

Jesaja 51:6-8 Sla uw ogen op naar de hemel en aanschouw de aarde beneden, want de hemel zal verdwijnen als rook, de aarde zal verslijten als een kleed, evenzo zullen haar bewoners sterven. Maar Mijn heil zal voor eeuwig bestaan, Mijn gerechtigheid zal niet verbroken worden. **Luister naar Mij, u die de gerechtigheid kent, volk dat Mijn wet in zijn hart heeft**, wees niet bevreesd voor de smaad van stervelingen, wees niet ontsteld door hun beschimpingen. Want de mot zal hen opeten als een kleed, de mottenlarve zal hen opeten als wol. Maar Mijn gerechtigheid zal voor eeuwig bestaan, en Mijn heil van generatie op generatie.

Het enige dat nadat de zonde zijn intrede deed veranderde alles aan onze kant. Onze mentaliteit, karakter en personaliteit veranderde. Onze gedachten tenopzichte van God veranderde. Wij zien Hem niet langer meer als een liefhebbende en vergevende Vader, maar wij zien Hem als een verergerde god, wiens gerechtigheid de dood verlangt van iedereen die het waagt Zijn voorschriften ongehoorzaam te zijn. Daarom hebben we het voorbeeld die we nu hebben, nadat zij van de verboden vrucht gegeten hadden, dat Adam en Eva zichzelf verbergen uit angst voor God's aanwezigheid, en wanneer God hen ter verantwoording riep zei Adam: "Ik hoorde Uw stem in de hof en **ik werd bevreesd**, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij" (Genesis 3:10).

Luister eens hoe Satan de kerk van Rome misleidde en het grootste deel van de aarde overtuigde dat God's wet een arbitraire lijst aan regels zijn die veranderd kan worden of afgeschaft:

"De paus heeft de macht **tijden te veranderen, wetten op te heffen** en af te zien van alle dingen, zelfs de voorschriften van Christus ... De paus heeft autoriteit, en heeft dat vaak ten uitvoer gebracht, om de geboden van Christus ongedaan te maken." (*Decretal, de tranlaticEpiscop. Cap.* [The Pope can modify divine law], *Ferraris' Ecclesiastical Dictionary*).

"Het is goed de Presbyterianen, Baptisten, Methodisten en alle andere Christenen eraan te herinneren, dat de Bijbel hun nergens ondersteuning geeft in hun naleving van de zondag. Zondag is een institutie van de Rooms Katholiekekerk, en degenen die de dag heiligen eerbiedigen een gebod van de Katholiekekerk." (Priest Brady, Elizabeth, N.J. "News" of March 18, 1903).

"Wij eerbiedigen de zondag inplaats van de zaterdag, omdat de Katholiekekerk de plechtigheid overdroeg van zaterdag naar de Zondag." (Peter Geiermann, CSSR, *A Doctrinal Catechism*, 1957 edition, p. 50).

"Wij hebben de verandering van de zevende dag naar de eerste dag gemaakt, van zaterdag naar zondag, op de autoriteit van de heilige, Katholieke, apostolische kerk van Christus." (Bishop Symour, *Why We Keep Sunday*).

"Protestanten ... accepteren de zondag boven de zaterdag als de dag voor publieke Gods verering, nadat de Katholiekekerk de verandering maakte ... Maar de Protestanten realizeren zich dat niet ... door het houden van de zondag accepteren zij de autoriteit van de woordvoerder van de kerk, de paus." (*Our Sunday Visitor*, February 5, 1950).

De Roomse kerk veranderde niet alleen de Sabbat, maar alle feesten van God:

"... De Katholiekekerk schafte niet alleen de Sabbat af, maar ook al de andere [zo genoemde] Joodse feesten." (Bishop T. Enright, *Letter*, April 26, 1902).

We verwezen eerder naar Polycrates en zijn bekentenis van christenen, inclusief Jezus' discipelen, die het paasfeest op de 14^e dag van de eerste Joodse maand vierden. De kerk van Rome bediscuseerde dat, die graag de datum wilde veranderen om het samen te laten vallen met hun Isjtartfeest (wat we nu 'Pasen' in het Nederlands noemen, wel te verstaan het heidens pasen). De discussie was nooit OF het paasfeest gevierd zou moeten worden, maar WANNEER het gevierd zou moeten worden. De geschiedenis bevestigt dat de verandering van de Bijbelse datum van het paasfeest met paaszondag tot de versterking leidde door de Roomse verandering van de Sabbat van de zevende dag van de week (zaterdag), naar de eerste dag van de week (zondag).

"De vroege ontwikkelingen van de viering van Pasen en het verbonden kalender verschil, waren grotendeels het resultaat van de pogingen van het christendom [of, het valse christendom] om haarzelf los te maken van het Jodendom. Zondag had de Joodse sabbat [feitelijk God's Sabbat] al vervangen in de vroege tweede eeuw, en ondanks pogingen in Klein Azië [van Polycrates en anderen] om het Joodse paasfeest op de 14^e Nisan te blijven houden ... nam

de concilie van Nicea de jaarlijkse zondag dat volgt op de volle maan na de voorjaarsequinox (rond 21 maart) aan." (Walter Elwell, editor, *Evangelical Dictionary of Theology*, "Easter," 1984).

"De ontkoppeling van de heidense Christenen van hun Joodse wortels was beïnvloed bij het onderdrukkend beleid overgenomen van de Romeinse keizers tegen de Joodse mensen en religie en ook door de gevoerde lastercampagne van Joden tegen de Christenen. Deze factoren spoorde de heidense Christenen aan om een 'Christelijke' theologie te ontwikkelen die tegengesteld is aan het Jodendom als een geloof. Een hele reeks 'tegen de Joden' literatuur werd er geproduceerd door leidende vaders die de Joden belasterde als een volk en maakten hun religieuze overtuigingen en praktijken van enige historische waarde leeg. **Twee belangrijke slachtoffers van de anti-jodencampagne waren de Sabbat en het paasfeest. De Sabbat was veranderd naar de zondag en het paasfeest werd overgebracht naar paaszondag.**" (SamueleBacchiocchi, *God's Festivals in Scripture and History, The Spring Festivals*, p. 103).

De heilige dagen van God's kalender werden binnen het Christendom vervangen door feestdagen die origineel waren geweid aan de zon-aanbidding. Vandaag de dag volgen vele Christenen uit ontwetendheid de menselijke tradities, waarmee zij God's geboden niet beachten. Feestdagen als kerstmis, paaszondag, Valentijnsdag en halloween hebben allemaal een heidense oorsprong en zijn door God niet aan ons opgedragen in Zijn woord. De hele wereld kent deze feesten, maar hoeveel mensen kennen de feesten die God heeft vastgelegd in de Bijbel (Leviticus 23), die ons de Heilige Geest in grote mate schenkt, God's grote verlossingsplan viert en ons rust gunt in onze zoonschap en dochterschap van onze hemelse Vader? Waarom kennen wij deze heidense feestdata, maar zijn onwetend betreffende die van God?

"Van Rome kwam er nu een andere toevoeging aan de afval van de zon-aanbidding. **De eerste Christenen waren voor het merendeel Joden, die het paasfeest bleven vieren ter herinnering aan de dood van Christus, het ware paaslam; en de heidenen die zich tot Christus bekeerd hadden gingen hiermee door.** Dien overeenkomstig was de viering altijd op het ware paasfeest, de veertiende van de eerste maand. Rome, echter, en vanuit haar het hele westen, nam de dag van de zon aan [zondag] als de dag voor deze viering ... De regel van Rome was dat de viering [van pasen] altijd op een zondag moest zijn, de zondag die

het dichts bij de veertiende dag van de eerste maand van het Joodse jaar [Aviv/Nisan] was. Echter, als de veertiende van die maand zou vallen op een zondag, dan zou de viering niet op die dag zijn maar op de eerst volgende zondag." (A.T. Jones, *Great Empires of Prophecy*, blz. 213-214).

Interessant is dat de Schrift zegt dat een ander beest gelijkende macht zou opstaan en "maakt" (wetgeving uitvaardigd & wetgevend afdwingt) dat de wereld deze tien-hoornige beest van een hersteld Roomse macht zouden aanbidden en "dat zij een beeld (politiek beleid) moeten maken (afdwingen) voor het beest"; zodat de wereld dit zou moeten gaan accepteren (zie Openbaring 13).

Openbaring 13:15-16 En hem werd macht gegeven om een geest te geven aan het beeld van het beest, opdat het beeld van het beest zelf zou spreken [wetgevend], en zou maken [afdwingend] dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden. En het maakt dat men aan allen, kleinen en groten, rijken en armen, vrijen en slaven een **merkteken** geeft op hun rechterhand of op hun voorhoofd.

Hebben we het voorheen niet gezien dat God's Sabbatteken (merkteken en wonder), verzegeld wordt op dezelfde plaats als het merkteken van het beest, namelijk onze handen en voorhoofd? Zou het kunnen zijn dat het merkteken van het beest iets te doen heeft met de veranderingen van God's feestdagen en wetten? Laten we het uit de geschriften van Rome zelf lezen:

"Het het is het **teken** van ons gezag om de wet van God terzijde te schuiven." (Father Enright, *History of the Sabbath*, blz. 802).

"Natuurlijk claimt de Katholiekekerk dat de verandering [van zaterdag naar zondag] haar handeling was. En de handeling is het **TEKEN** van haar kerkelijke macht en autoriteit in religieuze zaken." (C.F. Thomas, Chancellor of Cardinal Gibbons, *Faith of Our Fathers*, blz. 14).

Vandaag de dag doen de moderne Protestantse kerken de kerk van Rome na. In april 2015 verklaarde dominee Dr. Demetrios Tonia van 'The Lord's Day Alliance of the USA':

"Per definitie, elke en iedere zondag is een oproep voor Christelijke eenheid, aangezien het op deze dag is dat we opgeroepen worden

gemeenschap met onze Heere, door de Heere ... Om zondag volledig als **TEKEN** te waarderen voor de Christelijke eenheid, moeten we onze definitie van eenheid verruimen."

Katholiek professor Malachi Martin legt uit dat de paus "benadrukt dat men geen betrouwbare hoop heeft op het bereiken van een levensvatbaar geopolitiek systeem, tenzij het op de basis van de Rooms Katholieke christendom is" (*Keys of This Blood*, blz. 492). Sedert hun verlies van de macht in 1798, heeft de kerk van Rome een dubbele plicht gedaan om haar religieus-politieke beleid te versterken en alle kerken te verenigen. De paus zegt dat, als er een eenheid tussen de wereldreligies komt, het gebaseerd moet zijn op basis van de "Rooms Katholieke christendom."

Alhoewel dit niet betekent dat iedere afzonderlijke leerstelling gelijk aan elkaar moet worden, het zal betekenen dat de wereld religies zal kijken naar één hoofd van de kerk, de Roomse kerk (het pausdom), en het "merkteken" van die "Christelijke eenheid" is dan zondagsheiliging en zondagsheiliging verwijst dan naar de "Rooms Katholieke christendom". Maar wat is dat nu precies?

"De grote mannen die de Westerse kerk opbouwden waren bijna allemaal getrainde Romeinse juristen. Tertullian, Cyprian, Augustine, Gregory de Grote (wiens schrijven de brug vormt tussen de Lateinse Vaders en de Schoolmannen) waren allen mannen waarvan hun eerdere training dat van een Romeinse jurist was, een training die al hun denken kneedde en vorm gaf, of het nu theologisch of kerkjuridisch is. Zij beschouwden instinctief alle vragen als een grote Romeinse jurist dat zou doen. Zij hadden de juristische drang naar exacte definities. Zij hadden de juristen begrip dat de primaire plicht die zij hadden was, om de **gehoorzaamheid aan de autoriteit af te dwingen**, of die autoriteit nu haarzelf uitdrukte in externe instituties of in de preciese definities van de correcte manier van denken over geestelijke waarheden. **Geen enkele tak van de westerse christenheid heeft zich kunnen bevrijden van de betovering die deze Romeinse advocaten uit de eerste eeuwen van de christelijke kerk over haar uitspraken.**" (Thomas Lindsay, *A History of the Reformation*, blz. 168).

Sabbat en zondag vertegenwoordigd twee richtingborden die wijzen naar twee compleet verschillende regeringssystemen en hun feesten.

Sinds de “veranderings” daad van de Sabbat, van de zevende dag naar de eerste dag in feite ieders verstand over de hele wereld, is het “teken” van de autoriteit van het pausdom in religieuze zaken, dan is de zondagsheiliging het “teken” of “vaandel” dat wijst naar iemands trouw in de methodes van dwang om “gehoorzaamheid aan autoriteit af te dwingen”. De Sabbat wijst naar het koninkrijk van God, een koninkrijk gebaseerd op een ontwerpwetgeving waar waarheid en liefde de hoogste prioriteit hebben, terwijl anderen vrijgelaten worden te oogsten wat zij zaaien, “óf van de zonde, tot de dood, óf van de gehoorzaamheid, tot gerechtigheid” en leven (Romeinen 6:16). Zondag werd de dag van rust, niet door ontwerp, maar door de mens gemaakte juridische beslissingen en acties. Het is een opgelegde regel en opgelegde regels die geen heiligheid produceren, maar slechts slaven.

Door te geloven in deze mens gemaakte methode van dwang zal het merkteken op je “voorhoofd” (het symbool van jouw denken) geplaatst worden, wanneer deze methode van het beest gepraktiseerd wordt, zal het merkteken op je “hand” (het symbool van je werk of trouw) plaatsnemen. Iedereen die deze methode, wat het zondagsvaandel representeert, niet gelooft en praktiseert zal ter dood gebracht worden, terwijl de wereld foutief gelooft, dat dit God's uitgevoerde gerechtigheid (Openbaring 13:15) is. In Johannes 16:2-3 zegt Jezus: “... ja, de tijd komt dat ieder die u doodt, denkt God een dienst te bewijzen. En deze dingen zullen zij u doen, omdat zij de Vader niet gekend hebben en Mij ook niet.” Ik hoop dat je het karakter van Jezus op die tijd hebt en je bidden kunt: “Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen” (Lukas 23:34).

Wij willen graag onderstrepen dat wij niet met de vinger naar anderen willen wijzen, maar naar ONSZELF als gehele mensheid. In onze gevallen conditie, bezitten we allemaal dezelfde geest van de kleine hoorn “zal hij [zullen wij] het bedrog onder zijn [onze] hand [werken] doen slagen” en “in zijn [ons] hart [onzelf] verheffen” (Daniël 8:25). Zonder met Christus te leven en Hij in ons regeert manivesteren wij de vijandige geest van het beest, door ons gebruik van geweld, dwang en wraak naar anderen toe. We zoeken dus de gemeenschappelijke vergeving (voor

het hele menselijke geslacht) voor ons ongeloof in onze Vader van liefde, en de rust in Zijn boezem als Hij ons vriendelijk leert en ons pad van zelfzuchtigheid een nieuwe richting geeft naar een pad van onvoorwaardelijke liefde en dienstbaarheid voor Hem en onze medemensen die Christus gekocht heeft met een onshatbare prijs voor Hemzelf. Ons genezingsproces van een door zonde verwoeste ziel, is voor ons een pijnlijke ervaring en wij kunnen daarop slechts dan alleen verdergaan als wij geloven dat God ons geheel liefheeft.

Het ontwerp van de Sabbat is een kanaal om de aanwezigheid van God te ontvangen, want alleen Hij kan ons heilig maken, niet alleen op de Sabbat, maar iedere dag. Het Sabbat-zeven-principe is een teken van een levensstijl dat gebaseerd is op ons evenbeeld en gelijkenis aan onze Schepper. Jouw concept van God's karakter reflecteert hoe je de relatie met je hemelse Vader is. Is Hij een Vader Die gehoorzaamheid eist volgens een set aan regels en dwingt straf op degene af die Zijn regels breken, of hen zelfs vermoord van tijd tot tijd? Leef jij in dit soort angst ten opzichte van je hemelse Vader, waar gehoorzaamheid niets anders is als een vereiste om Hem niet boos te maken? Of is Hij een onveranderbare, nooit geweldadige Vader wiens wetten ontworpen zijn voor je fysieke en geestelijke gezondheid en levensgeluk en draagt voor eeuwig jouw lasten, gebreken en schuld, zoekende om Zijn verloren kind thuis te brengen en rust vind aan Zijn boezem?

Jesaja 57:19 ... vrede, vrede **voor wie ver weg is** en **voor wie dichtbij is**, zegt de Heere, en Ik zal hem genezen.

Het mag duidelijk zijn waarom Satan de heilige feesten wil veranderen, wanneer jij weet dat door deze vastgestelde tijden de kinderen van God vernieuwd zijn in hun besef van hun zoonschap en dochterschap van God en de verzekering ontvangen van genade en vergeving. Zij zullen gaan in het welbehagen van de Vader voor Zijn Zoon dat Hij uitdrukte op die eerste Sabbatdag. In Christus ontvangen wij deze geestelijke zegening in zijn volheid.

11. De schreeuw om middernacht

De gelijkenis van de 10 maagden in Mattheüs 25 speelt een sleutelrol in de ervaring van God's kinderen juist voor de afsluiting van de genadetijd.

Mattheüs 25:1-6 Dan zal het hemelse Koninkrijk gelijk zijn aan tien maagden, die hun lampen namen en op weg gingen, de bruidegom tegemoet. Vijf van hen waren wijs en vijf waren dwaas. Zij die dwaas waren, namen wel hun lampen maar geen olie met zich mee. De wijzen namen met hun lampen ook olie mee in hun kruikjes. Toen de bruidegom uitbleef, werden zij allen slaperig en vielen in slaap. En **te middernacht klonk er een geroep**: Zie, de bruidegom komt, ga naar buiten, hem tegemoet!

Het verschil tussen de wijze en de dwaze maagden is dat de wijze maagden extra olie bij zich hebben in hun kruiken met hun lampen. De olie is een symbool van de Heilige Geest. De wijze maagden hebben meer Heilige Geest ontvangen dan de dwazen. Hoe ontvangen zij dat? De wijze maagden stonden op de maan, gekleed in de zon. Zij reageerden op de oproep van Christus:

Mattheüs 11:28 Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart, en u zult rust vinden voor uw ziel;

De wijze maagden komen wanneer Hij hen roept. Hier is een voorbeeld van Jezus Die roept:

Johannes 7:2, 37-39 En het feest van de Joden, het loofhuttenfeest, was aanstaande. ... En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus daar en riep: Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken. Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. En dit zei Hij over de Geest, Die zij die in Hem geloven, ontvangen zouden; ...

Jezus roept hen tijdens het loofhuttenfeest, omdat dit een bepaalde tijd was van de Vader om een hoger getijde van de Geest te geven. We maken het punt opnieuw, dat wij tot Christus kunnen komen op ieder willekeurige tijd, dag of nacht, en toch de aansporingen van de Geest zal

ons voornamelijk roepen tijdens deze vastgestelde tijden; want dit zijn de verkwikkingsmomenten die van kracht zijn op het Sabbat-zeven-principe. Het zijn tijden wanneer de wet van God duidelijker is geschreven in onze harten door de Geest dat tijdens deze momenten in overvloed komt. Zij plaatsen ons in een ritme in onze relatie met God en geeft ons in toenemende mate vertrouwen en stabiliteit en geloof in onze Vader.

Sommigen die aanwezig waren tijdens het feest accepteerden Zijn oproep, terwijl anderen het afwezen (Johannes 7 Versen 40-42). “Er ontstond dan verdeeldheid onder de menigte vanwege Hem” (vers 43). Let op wat Jezus daarvoor gezegd had: “zoals de Schrift zegt: **Stromen van levend water** zullen uit zijn binnenste vloeien.” Hij toonde dit de volgende dag dat dit waar was: “En 's morgens vroeg” wanneer “Hij opnieuw kwam in de tempel en al het volk naar Hem toe kwam; en Hij ging zitten en onderwees hen” (Johannes 8:2). Het was op dat bepaalde tijdstip toen “de schriftgeleerden en de Farizeeën een vrouw bij Hem brachten die op overspel betrapt was” en Hem teste met betrekking tot de wet (versen 3-6).

De Schrift zegt dan: “Maar Jezus bukte en schreef met de vinger in de aarde” alsof Hij hen niet gehoord had (vers 6). Wat was de essentie van wat Hij in het stof schreef van de stenen plaveisel van de tempel tijdens het loofhuttenfeest?

Jeremia 17:13 Heere, Hoop van Israël, **allen die U verlaten, zullen beschaamd worden.** Wie zich van mij afkeren, zullen **in de aarde worden geschreven**, want zij hebben **de bron van het levende water**, de Heere, verlaten.

Zij hadden Hem als de Messias verworpen, “de Heere van de Sabbat.” Precies Degene Die op de stenen tafelen schreef met Zijn eigen vinger (Exodus 31:18) schreef nu op de stenen plaveisels van de tempel met dezelfde vinger.

Johannes 8:7-11 En toen zij Hem dit bleven vragen, richtte Hij Zich op en zei tegen hen: Wie van u zonder zonde is, laat die als eerste de

steen op haar werpen. En opnieuw bukte Hij en schreef in de aarde. Maar toen zij dit hoorden en **in hun geweten overtuigd waren**, gingen zij weg, de één na de ander, te beginnen bij de oudsten tot de laatste; en Jezus werd alleen achtergelaten, en de vrouw die in het midden stond. Jezus nu richtte Zich op en toen Hij niemand zag dan de vrouw, zei Hij tegen haar: Vrouw, waar zijn die aanklagers van u? Heeft niemand u veroordeeld? En zij zei: Niemand, Heere. En Jezus zei tegen haar: Ook Ik veroordeel u niet; ga heen en zondig niet meer.

Beiden, de Farizeeën en de vrouw waren overtuigd van hun zonde. De Farizeeën liepen weg van schaamte en zelfverwijt, maar bleven de vergeving weigeren die Jezus hun vrij aangeboden had. De vrouw echter, realiseerde Wie Jezus was en dat geen veroordeling van Hem noch Zijn Vader kwam, ging Zijn rust binnen als een dochter van de Allerhoogste en liep weg bevrijdt van de kettingen van de zonden.

De overtuiging van zonde kwam door Christus' scheppende stem en heilige vinger. Lukas citeert Jezus met de woorden: “Maar als Ik door de VINGER van God de demonen uitdrijf, dan is het Koninkrijk van God bij u gekomen” (Lukas 11:20). Mattheüs echter citeert Jezus met de woorden: “Maar als Ik door de GEEST VAN GOD de demonen uitdrijf, dan is het Koninkrijk van God bij u gekomen” (Mattheüs 12:28). “Vinger” is hier een Hebreeuws metafoor voor “Geest”. We hebben gezien dat het Hebreeuwse concept van “hand” “werk” betekent. Daarom, het Hebreeuwse concept van “vinger”, omdat het verbonden met de hand (werk), is een “gedetailleerd werk” netzo als de vinger iets naukeuriger kan aanwijzen (fine-tunen) dan de hele hand. Het “werk” van de Heilige Geest is om iets “naukeurig af te stemmen” (fine-tunen: geschreven met Zijn vinger) de wet in onze harten en gedachten.

2 Korinthe 3:3 Het is immers openbaar geworden dat u een brief van Christus bent, door onze bediening opgesteld, geschreven niet met inkt, maar **door de Geest van de levende God, niet op stenen tafelen**, maar **op tafelen van vlees, van de harten**.

Refererend naar de ervaring van het nieuwe verbond, zegt God:

Hebreeën 8:10 Want dit is het verbond dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na die dagen, zegt de Heere: **Ik zal Mijn wetten in hun**

verstand geven en Ik zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

Dit schrijven van Zijn wet in onze harten is het gedetailleerde werk van de heiligmaking, om ons apart te zetten voor heilig gebruik. Jezus zei dat het werk van de Heilige Geest is om ons in alle waarheid te leiden (Johannes 16:12-13), vervult de belofte wanneer God zegt: “Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken [in staat stellen] dat u in Mijn **verordeningen** wandelt en dat u Mijn **bepalingen** in acht neemt en ze houdt.” (Ezechiël 36:26-27). We zien dus dat het natuurlijke resultaat met het vervuld zijn van God's Geest is om te wandelen in harmonie met al Zijn geboden, verordeningen en oordelen. Het derde hoofdstuk van Maleachi wordt geciteerd door het hele Christendom om mensen op te roepen voor het tiende principe, maar wat is geschreven in het vierde hoofdstuk wordt meestal verworpen:

Maleachi 4:4 Denk aan de **wet** van Mozes, Mijn dienaar, die Ik hem geboden heb op Horeb voor heel Israël, aan de **verordeningen** en de **bepalingen**.

Direct na dit vers wordt ons geschreven:

Maleachi 4:5-6 Zie, Ik zend tot u de profeet Elia, voordat de dag van de Heere komt, die grote en ontzagwekkende dag. Hij zal het hart van de vaders tot de kinderen terugbrengen, en het hart van de kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet zal komen en de aarde met de ban zal slaan.

Het werk van Elia komt wanneer wij de wet van Mozes gedenken. Jezus heeft ons verteld dat Hij niet is gekomen om ook maar iets van de wet te verwijderen, maar eerder het te verheffen, eren en te vervullen.

Mattheüs 5:17-18 Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen. Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is.

Niets van de wet zal voorbijgaan totdat de hemel en de aarde waarop we nu leven voorbijgaat. Ook het woord 'totdat' suggereert niet dat het zal verdwijnen wanneer de hemel en de aarde verdwijnen, maar dat het eenvoudig blijft bestaan door de hele menselijke historie voor de komst van Christus.

Wat een waardevolle schat zijn de wetten aan ons gegeven door Mozes. Ik sta met David wanneer hij zegt:

Psalm 1:1-3 Welzalig de man die niet wandelt in de raad van de goddelozen, die niet staat op de weg van zondaars, die niet zit op de zetel van de spotters, maar die zijn vreugde vindt in de wet van de Heere en Zijn wet dag en nacht overdenkt. Want hij zal zijn als een boom, geplant aan waterbeken, die zijn vrucht geeft op zijn tijd, waarvan het blad niet afvalt; al wat hij doet, zal goed gelukken.

Het lopen in de wet van de Heere resulteert in een uitstorting van de Geest, zodat we bomen zijn die geplant zijn aan de rivier van God's Geest. Kom, merk het op en zie dat de Heere en Zijn geboden goed zijn.

12. Geroepen om uit de duisternis te komen¹

Ik wil getuigen over de mooie ervaringen met God's vastgestelde tijden en hoe zij mij gezegend hebben en mij geholpen hebben in mijn levensreis.

Iets minder dat drie weken nadat de twin towers in New York instortte op 11 september 2001, hield ik enkele vergaderingen iets ten noorden van Sydney in Australië. De presentaties constrasteerde twee koninkrijken. Het koninkrijk van God verschaft ons waarde door onze relatie met onze hemelse Vader door Christus. Het koninkrijk van Satan verschaft waarde door persoonlijke macht, positie en prestaties. De val van Satan was gepresenteerd als de val van zijn zoonschap bij God in een cyclus van de leegheid door nietswaardigheid. Het menselijke ras erfde deze nietswaardigheid toen het in zonde viel. De sleutel om dit koninkrijk te overwinnen is door in het zoonschap van Jezus in geloof

1

Deze persoonlijke ervaringen hebben betrekking op Adrian Ebens

terug te keren. De Vader openbaarde ons ware zoonschap in Christus bij zijn doop en ook in Zijn conflict met Satan in de woestijn. Wij zijn geaccepteerd in de Geliefde (Efeze 1:5-6). De woorden van de Vader gericht aan Zijn Zoon bij Zijn doop zijn ook door geloof gericht aan ons.

Welke gebeurtenis veroorzaakte voor mij al deze gedachten? In de eerste helft van 2001 maakte ik een wandeling op Sabbat morgen. Door ziekte was ik niet in staat de kerkvergaderingen voor enkele weken bij te wonen. Toen ik liep, begon ik te denken over de dag dat mijn oudste zoon werd geboren enkele jaren daarvoor. Ik herinnerde de vreugde die ik voelde toen mijn vrouw hem aan mij gaf. Kijkend in zijn ogen, stond ik overweldigd bij deze hoop van vreugde in mijn armen. Ik bad op dat moment: *Lief Heiland laat er alstublieft niets komen tussen mij en mijn zoon en ik wil slechts dat hij van mij weet wie ik ben.* Als ik terug dacht aan die gedachte van mijn gebed, hoorde ik een stem op dat moment in mijn gedachten: *Adrian, dat zijn mijn gevoelens voor jou.* Het verraste me volledig. Er kwam diep uit mijn binnenste een geest van weerstand: *Maar Heere, hoe kunt U een zondaar als mij liefhebben?* De gedachte allarmeerde me omdat ik geloofde in Jezus Christus als de Vergever van zonden en nu op een dieper niveau kwam deze twijfel naar boven, waarvan ik zelf nooit geweten heb dat het er was. Wanneer mijn hemelse Vader een weg vond door mijn zoon om mij te vertellen hoe dierbaar ik voor Hem ben, bracht het mijn nietswaardigheid aan de oppervlakte en vondt ik mijzelf in een gevecht tegen Hem terwijl ik dat helemaal niet wilde. De woorden van mijn Vader waren als vuur in het midden van mijn ziel. Deze woorden confronteerde met mijn nietswaardigheidsgevoel en wilde het graag verslinden. Deze worsteling duurde verscheidene minuten totdat ik uiteindelijk een stem hoorde in mijn gedachten: *Ga je Mijn liefde voor jou verwerpen?* Ik was weer verrast en onmiddellijk beled ik mijn zonden en zei in mijn hart: *Heere, ik accepteer uw genade door Christus' offer, het is eenvoudig te mooi om waar te zijn, maar ik accepteer het.* Door mijn zoon, bereikte mijn hemelse Vader de kern van mijn wezen om Zijn liefde voor mij door Zijn Zoon te openbaren. Hij legde mijn gevoelens van nietswaardigheid bloot en won mijn hart. Het is bijzonder interessant dat het op een Sabbat gebeurde dat Hij mij Zijn welbehagen voor mij door Zijn Zoon uitdrukte.

Maar hoewel ik deze vrijheid proefde, zat de vijand niet stil zonder een tegenstoot. Het liefdesvuur heeft wat tijd nodig om mijn nietwaardigheidsgevoel te consumeren. Deze nieuwe gedachten transformeerde mijn manier van denken totaal en plaatste mij op een pad die ik zelf me nooit zou hebben ingebeeld. Preken over de vrijheid van onze zonschap in Christus is één ding, maar de gewaarwording hoeveel grip het andere koninkrijk op mijn hart had is iets anders en zo ontdekte ik persoonlijk voor mijzelf de grote strijd in de vorm van een identiteitsoorlog. Ik zag hoe ik heen en weer getrokken werd tussen de twee koninkrijken, maar mijn gewaarwording van mijn nutteloze prestatie georiënteerde manier van denken duidelijker en duidelijker werd. Iedere keer wanneer ik in het verkeerde koninkrijk viel, kon ik naar de oevers van de rivier komen en nog een keer de stem horen: "U bent Mijn geliefde zoon door Christus Jezus." Ik had de sleutel naar het koninkrijk gevonden! Ik erfde mijn zonschap door het Zoonschap van Christus.

Deze opwekking van mijn ware zonschap van God door Christus dreef mij naar de Bijbel waar Jezus de kinderen zegent. De zegen die ik voelde omdat ik mijn ware zonschap kende, maakte dat ik anderen wilde zegenen.

13. De zegen

In één van de lokale gemeenten waar ik toen der tijd pastorale verantwoordelijkheid over had, nodigde ik de kinderen uit naar voren te komen en één voor één legde ik mijn handen op hen en zegende hun. Ik bad in stilte voor ieder gebed: Heere, wat wilt U dat ik dit kind zeg? Op een gegeven moment begreep ik dat de Vader Zijn zegen door menselijke kanalen uitstort, ik zag de vitale rol die ik moest spelen in het spreken van God's woord in het leven van de gezinnen in mijn congregaties. Mijn gebed ging soms als volgt:

"Geliefde Vader, dank u voor Marion. Zij is Uw dierbare dochter waarin U uw welbehagen heeft door Christus onze Heer. Laat haar altijd weten dat U haar liefhebt en geef haar de genade haar ouders te gehoorzamen en dat ze mag opgroeien tot een vrouw in God, altijd instaannd voor het recht. Wij danken U in naam van Jezus."

“Vader, dank U voor Stefan. Hij is uw geliefde zoon waarin U uw welbehagen heeft door Christus Jezus. Laat hem altijd weten dat wij hem als kerkfamilie liefhebben en dat hij altijd zijn ouders zal eren en dat hij opgroeit tot een man in God waartoe U hem heeft geroepen te zijn.”

Ik voegde dan sommige dingen toe die in me opkwamen en sloot het gebed. De volgende morgen één van de moeders belde me op en zei: “‘Weet u wat mijn dochter me juist gezegd heeft?’ Ze zei: ‘Mama, ik ben geliefd.’ Waarop ik vroeg: ‘waarom ben je dat schatje?’ ‘omdat de predikant het gezegd heeft,’ kwam het antwoord. Ik heb mijn dochter dat vele malen gezegd, maar het heeft op haar nooit zo'n impact gehad zoals het gisteren gebeurde.”

Het was voor mij een doorslaggevend moment. De gedachte kwam in mij op: Nu weet ik wat het betekent een predikant te zijn. Het licht begon in me te dagen wat de rol van de vaders, ouderlingen en predikanten is.

Jakobus 1:27 De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is dit: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.

De zuivere religie van de ouderling en vader in de kerk is om de wezen en de weduwen te bezoeken en tot hen de woorden van de Vader te spreken. Het is hun plicht hen te vertellen dat de Vader hun liefheeft en dat zij waardevol en dierbaar zijn bij Hem. Dit is wat een persoon onbevleet voor de wereld houdt. Het is het principe van de zegen dat ten grondslag ligt aan de kern kwalificaties van een ouderling in de gemeente:

1 Timotheüs 3:4-5 Hij [opziener] moet goed leiding geven aan zijn eigen huis, zijn kinderen onderdanig houden, in alle waardigheid. Want als iemand niet weet hoe hij leiding moet geven aan zijn eigen huis, hoe zal hij voor de gemeente van God zorg dragen?

Als een man niet weet hoe hij zijn vrouw en kinderen moet zegenen, hoe kan hij dan zegenen en zorgen voor de kerk? Een zoon van Abraham zijn, kreeg een geheel nieuwe betekenis in de context van de zegen.

Genesis 12:2-3 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

De vreugde die ik wens in mijn ziel is om meer met anderen te delen als iemand die geroepen is om onze Vader te dienen. Als ik mensen opriep om de zegen te ontvangen die ik had ontvangen, begon ik te merken dat deze zegeningen groter waren tijdens de uren van de Sabbat.

Vele jaren later zou ik de feesten bestuderen en accepteren, en ik vroeg me af of deze zegen ervaringen ook zouden optreden tijdens deze tijdsbepalingen.

Ik was uitgenodigd te spreken op een loofhuttenfeest en ik besloot mensen uit te nodigen naar voren te komen om het gebed van de zegen van de Vader op de Zevende dag Sabbat te ontvangen. Het is een feest in een feest. De Sabbat zelf is een feest in het grote loofhuttenfeest.

De uitstorting van de Geest was verbazingwekkend. Het was niet een wilde uitbundigheid, maar het was een kalme, tedere, liefdevolle vreugde manifestatie onder de mensen toen zij naar voren kwamen om het gebed te ontvangen en te horen dat zij geliefde kinderen waren van onze Vader. Het was inderdaad een grote Sabbat. Johannes noemde de Sabbat tijdens de ongezuurde broden een grote dag.

Johannes 19:31 Opdat de lichamen niet aan het kruis zouden blijven op de sabbat, omdat het de voorbereiding was (want de dag van de sabbat was een grote dag), ...

De reden dat het een grote dag is, is omdat er op deze tijden een grote getijde aan God's Geest beschikbaar is. Geprezen is de Vader voor het uitstorten van Zijn liefde op ons, op de tijden wanneer Hij ons roept.

Het is waar dat onze Vader ons altijd liefheeft en wij altijd dit van Hem in Zijn woord kunnen horen. Toch zijn er speciale tijden wanneer we uitgenodigd zijn deze liefde door Zijn Geest in grote mate te ontvangen.

Als ik terug kijk over mijn leven, dan kan ik speciale tijden zien waar ik beslissingen nam te reageren op waarheid en meer beslist in de wil van

God te lopen. Vele daarvan vonden plaats tijdens de vastgestelde tijden van onze Vader, wat ons pas duidelijk werd nadat het gebeurd was.

14. Conclusie

De Sabbat en de feesten van God zijn voor ons een fontein van zegen. Dit zijn speciale tijden wanneer onze Vader ons dicht naar Hem toetrekt door Zijn Zoon en ons in Zijn armen houdt en ons zegent.

Romeinen 8:16 De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn.

Het is deze zegen dat aan ons het zegel van God zal geven, want wij zullen verzegeld worden met de naam van de Vader en zijn karakter. Als wij in zijn armen door geloof rusten, zullen we aan Zijn Zoon Jezus gelijk worden en al onze angsten zullen verwijderd worden. Als de Zoon van God de uitvergroting is van de heerlijkheid van de Vader, zo zijn ook deze feesten de uitvergroting van de heerlijkheid van de Sabbat.

Wij zullen kracht hebben om het beest en zijn beeld te weerstaan, die van de wereld zal eisen op zondag te aanbidden en zijn feesten te houden. Een dergelijke actie betekent dat wij de bron van zegen wegnemen en het zegel van God, waarmee wij exact dat verliezen wat ons zou redden.

Laten wij ons vasthouden aan de bron van zegen die gevonden wordt in de Sabbat en de feesten van onze Vader. Laten wij de deur openen zodat de Zoon van God kan binnenkomen en met ons kan feesten en in ons kan blijven en wonen.

Openbaring 3:20 Zie, ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij.

Bron van zegeningen

Het binnengaan in God's RUST door de kanalen van Zijnvastgesteldetijden

De woorden die de Vader tot Zijn Zoon sprak bij Zijn doop weerspiegelden de zegen die Hij aan Hem geschonken heeft op de eerste Sabbat van de Scheppingsweek. Dagelijks verheugde de Vader Zich in Zijn Zoon en de Zoon Zich voor Hem. Op de Sabbat ademde de Vader op Zijn Zoon en de Zoon werd in de liefde van zijn Vader verkwikt. Deze intieme verbinding tussen Vader en Zoon is permanent in de Sabbat gelegd, en elke Sabbat ademt de Vader Zijn verkwikkende rust op Zijn Zoon en allen die de Zoon accepteren.

De liefde van de Vader voor Zijn Zoon is op ieder moment, maar wordt uitgedrukt op vastgestelde tijden dat het Sabbat-principe reflecteerd. Als we op deze vastgestelde tijden tot God komen, gaan we ook het welbehagen van de Vader in Zijn Zoon binnen. Als we een onderdeel van de vrouw worden die staat op de maan en is gekleed met de zon (Openbaring 12:1), dan weten wij de tijden die vastgesteld zijn voor de verkwikking die van de troon van de Vader aan ons gestuurd is.

Onze Vader roept ons te komen in een vollediger Sabbat ervaring. Wij worden opgeroepen in alle geestelijke zegeningen door Christus Jezus te komen als kinderen van Abraham (Galaten 3:27-29). Jezus zegt tot ons: "Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop" en Hij klopt bij ons aan op de vastgestelde tijden. Zal jij voor Hem de deur openmaken en de maaltijd met Hem nuttigen?